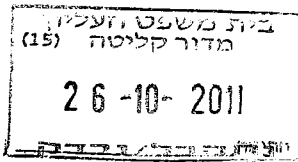

מוחמד אברהים עלי שבאנה, מס' ת.ז. 911724839

באמצעות עו"ד מיכאל ספרד ו/או שלומי זכריה ו/או
אבישר לב ו/או אמילי שפר ו/או עידו תמרי ו/או כרמל
פומרנץ ו/או מוחמד שקיר, כולם מטעם ארגון "יש דין" –
ארגון מתנדבים לזכויות אדם, מרח' יהודה הלוי 45, תל-
אביב 65157; טל: 03-6206947/8/9, פקס: 03-6206950

העותר

-- נגד --

1. מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, האלוף אבי
מזרחי

2. ראש המנהל האזרחי בגדה המערבית, תא"ל מוטי
אלמוז

המשיבים

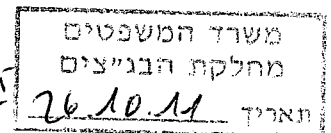
3. מפקד מחוז ש"י של משטרת ישראל, ניצב חגי דותן

כולם באמצעות ב"כ עו"ד מפרקליטות המדינה, משרד
המשפטים, רח' סלאח א-דין 29, ירושלים, פקס:
02.6467011

4. מר יהונתן רוטשילד ת.ז. 035240486

5. מר יהודה אליצור ת.ז. 21671136

באמצעות ב"כ עו"ד אבינועם שמעון מטעם תנועת
"רקבים" ת.ד. 44439 ירושלים 91443, טלפון:
02.8560303; פקס: 02.8560383

עתירה (מתוקנת) לצו על תנאי

בהתאם להחלטתו של כב' השופט אי' גרוניס מיום 14.10.2011, מתכבד העותר להגיש כתב עתירה
מתוקן זה מטעמו:

זוהי עתירה לצו על תנאי לפיה מתבקש בית המשפט הנכבד להורות:

- א. למשיבים 1-3 לבוא וליתן טעם, באם יחפצו, מדוע לא יאכפו את דרישת הפינוי על פי הצו בדבר שימוש מפריע במקרקעין פרטיים אשר הוצא על ידי המשיב מס' 3 כנגד הפלישה לאדמותיו של העותר בחלקות 131 ו-138 בגוש 6 באדמות הכפר סינגייל, בחודש יוני 2010.

ב. למשיבים 4-5 לבוא וליתן טעם, באם יחפצו, מדוע לא יפנו, מכל אדם וחפץ, את חלקות 131 ו-138 בגוש 6 באדמות הכפר סינגיל

העתק מהדרישה על פי הצו בדבר שימוש מפריע שנחתם על ידי המשיב מס' 3 ביום 28.9.2011 מצ"ב ומסומנת כנספח 1.

א. פתח דבר

1. עניינה של עתירה זו, אשר הוגשה ב 30.12.2010, בחדלונם של המשיבים מלמש דרישת פינוי שהוציאו לפלישה שבוצעה בחלקת העותר במהלך שנת 2010 אשר גודרה ונטעו בה עצים.
2. את דרישת הפינוי, מכוח "צו בדבר במקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה ושומרון) (מס' 1586), התשס"ז-2007" (להלן: "הצו בדבר שימוש מפריע"), הוציא המשיב מספר 2 לאחר שחקירת המשטרה בניסיון לאתר את הגורמים העבריינים שפלשו לאדמתו של העותר נסגרה בעילה של "עברייני לא נודע".
3. כידוע, במהלך התנהלות התיק בפני בית משפט נכבד זה, נדרש לפתע המשיב מספר 2 להנפיק דרישת פינוי חדשה וזאת בשל כשל טכני אשר נפל לשיטתו בפרסום הראשוני של הדרישה המקורית. עם פרסומה של דרישת הפינוי המתוקנת הוגשו כנגדה תצהירי התנגדות לדרישה ובהם פרטי הזיהוי של הפולשים לכאורה, הם המשיבים 4-5. התפתחויות אלו הביאו את בית המשפט הנכבד, בהחלטתו מיום 14.10.2011, להורות על הגשתה המחודשת של העתירה דן תוך תיקונה בהתאם.
4. על כל פנים, הצו בדבר שימוש מפריע, אשר חקיקתו הייתה אחת ההמלצות של הדו"ח שחובר על ידי עורכת הדין טליה ששון בנוגע למאחזים הבלתי מורשים, נועד להתמודד עם הסוגיה הכאובה של פלישות חקלאיות לאדמות פלסטיניות על ידי ישראלים, וזאת לנוכח לאקונה בחקיקה הקיימת עובר להוצאת הצו. מסקנתה של עו"ד ששון הייתה כי פינוי פלישה חקלאית הייתה בגדר משימה כמעט בלתי אפשרית, בשל מחסור בכלים סטטוטוריים.
5. ברם, חרף העובדה כי הצו בדבר שימוש מפריע שנועד למלא חסר זה נחקק, ואף שהצו ספציפי הוצא מכוחו כנגד הפולשים לאדמתו של העותר, הם המשיבים 4-5 לכאורה, ובעקבות תלונותיו שלו ושל בני משפחתו, הרי שהרשויות הסתפקו בהוצאת הצו ובחתימה עליו, והם נמנעים מזה תקופה ארוכה מלמש צו זה, אשר מונח כאבן שאין לה הופכין בשטחו של העותר.
6. נזכיר כי באזור המדובר, במציאות המוכרת היטב לבית המשפט הנכבד, אין העותר ובני משפחתו יכולים להגיע לשטח בו בוצעה הפלישה, ולמש את צו הפינוי בעצמם, בדיוק כשם שאין עומדת להם הלכה למעשה זכות האכיפה העצמית. על מנת לממש את הצווים בשטח הטעון כל-כך, על העותר להמתין למימוש של פעולות האכיפה על ידי המשיבים, ואלה ממאנים לעשות כן.
7. התוצאה הכאובה היא כי במשך כשנתיים תמימות מנועים העותר ובני משפחתו להגיע לאדמתם, לעבדה, להפיק ממנה פרנסה, ולהנות מפרי עמלם. בכל הזמן הזה, השטח

שבבעלותם מגודר ונטוע בעצים שנטעו על ידי הפולשים העלומים, והמשיבים אינם נוקפים אצבע על מנת להסיר את הגידור ואת האמצעים הרלוונטיים. כל זאת, נשוב ונזכיר, למרות שקיימים בידי המשיבים כל הסמכויות והכלים המשפטיים לעשות כן, מזה חודשים רבים.

ב. הרקע העובדתי

I – הצדדים לעתירה

8. העותר, מוחמד אברהים עלי שבאנה, תושב הכפר סינג'יל שבגדה המערבית, הינו בנו ואחד מיורשיו של מר אברהים עלי מחמוד, ולפיכך הינו מחזיק בזכויות קנייניות בין היתר בחלקות האדמה נשוא עתירה זו, הן חלקות 131 ו-138 בגוש מס' 6 באדמות הכפר סינג'יל.

העתק מנסח מס רכוש מקרקעין על שמו של אביו של העותר על תרגומו לעברית, מצ"ב ומסומן **כנספח 2**.

העתק מצו ירושה על שמו של אבי העותר על תרגומו לעברית מצ"ב ומסומן **כנספח 3**.

העתק מתצהירו של העותר על תרגומו לעברית מצ"ב ומסומן **כנספח 4**.

העתק מאישור מועצת עיריית סינג'יל בדבר זכויותיו הקנייניות של העותר ושל אביו בחלקות ועל הקשר ביניהם, מצ"ב ומסומן **כנספח 5**.

9. המשיב מס' 1 הינו מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ובידו מצויות כל סמכויות הניהול והחקיקה של השטח המוחזק על-ידי מדינת ישראל בתפיסה לוחמתית וזאת בהתאם לכללי המשפט ההומניטארי הבינלאומי ולדיני התפיסה הלוחמתית. בפרט, אמון המשיב 1 על שמירה על הסדר הציבורי והגנה על רכוש התושבים באזור הנתון לתפיסה לוחמתית, כפי שיוסבר בהמשך העתירה.

10. המשיב מס' 2 הינו ראש המינהל האזרחי אצל המשיב מס' 1 אשר בידו סמכויות הניהול של החיים האזרחיים בשטחים הכבושים. בין היתר אמון המשיב מס' 2 על הוצאת דרישות לפינוי מכוח הצו בדבר שימוש מפריע במקרקעין פרטיים, ומימושים.

11. כפי שנפרט בהמשך כתב העתירה, בתחילה חתם המשיב 2 על דרישת פינוי לפלישה לחלקות העותר, אשר אי-אכיפתה הביאה להגשת העתירה (להלן תכונה: "הדרישה המקורית"). ברם, לאחר הגשת העתירה, ואף לאחר שהתחייב לאכוף את דרישת הפינוי בגינה הוגשה בפני בית משפט נכבד זה, גילה לפתע המשיב 2, כי בשל טעות טכנית אשר נפלה בסימון גבולות הפלישה ביחס לחלקות העותר, עליו להוציא דרישת פינוי מתוקנת (להלן: "הדרישה המתוקנת").

בהמשך, הדרישה המתוקנת אכן נחתמה ונתלתה באזור הפלישה אלא שהפעם הוגשו כנגדה תצהירי התנגדות – המפרטים מדוע אין לראות בשימוש שנעשה משום שימוש מפריע – וזאת על פי סעיף 2(א) לצו בדבר שימוש מפריע, המתיר בהגשתם של תצהירים כאמור.

העתק מהדרישה המקורית אשר נחתמה על ידי המשיב מספר 2 15.6.2010 מצ"ב ומסומנת **כנספח 6**.

12. המשיב מס' 3 הינו מפקד מחוז ש"י של משטרת ישראל אשר אמון, בין היתר, על אכיפת החוק על ישראלים מפירי חוק בגדה המערבית, וכן על סיוע לשאר רשויות האכיפה במלאכתן. משיבים אלו יכוננו להלן: "המשיבים".

13. המשיבים 4-5, הם המתנגדים לדרישת הפינוי, והינם, על-פי האמור בתצהירם שהוגש בתגובה לדרישת הפינוי ביום 15.9.2011, המחזיקים באדמתו של העותר והם אשר עיבדו אותה באופן רציף וללא עוררין (לטענתם) למשך שלוש שנים. ויאמר המובן מאליו, כי משיבים אלו לא צורפו לעתירה מלכתחילה משום שזהותם לא הייתה ידועה הן לעותר והן למשיבים 1-3.

II – המאחז הבלתי חוקי "גבעת הרואה", הפלישה לאדמות העותר והתלונה שהוגשה בעקבותיה

14. במהלך עשרות השנים האחרונות מעבדים העותר ובני משפחתו את חלקות הקרקע שבבעלותם, אותן ירש העותר מאביו המנוח. חלקות אלה משמשות אותם לפרנסתם, עת הם מגדלים עליהן גידולים עונתיים ממינים שונים, דוגמת חיטה, שעורה וירקות. עיבוד זה נעשה על ידם ברציפות במהלך כל השנים.

15. החל משנת 2002 לערך, עם הקמת המאחז הסמוך "גבעת הרואה" (המכונה גם בשמות "עלי 762" ו-"גבעת אפיריון"), החלו כמובן להתעורר בעיות מול תושביו של המאחז, אשר ניסו למנוע את גישת העותר לשטח וכן ניסיונות למנוע ממנו לחרוש את החלקות.

16. על מנת להציג תמונה מלאה בפני בית המשפט, אי אפשר שלא להידרש במספר משפטים למאחז בלתי חוקי זה השוכן דרום מערבית להתנחלות עלי, אך מחוץ לשטח השיפוט של התנחלות זו, וכן להליכים משפטיים אחרים הנושקים לסוגיה המועלית בעתירה זו.

17. על פי האמור בדו"ח ששון ביחס למאחז, הקמתו נעשתה על אדמות שהן בחלקן אדמות סקר ובחלקן קרקעות פלסטיניות פרטיות.

18. בחודש ינואר 2004 הכריז המשיב מס' 1, מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, על המאחז עצמו כשטח מתוחם. השגות שהוגשו כנגד תיחום המאחז נדחו על ידי הרשויות בחודש מארס 2004, וכך גם עתירה שהוגשה נגד הכרזת המאחז כמתוחם, עתירה שנדחתה אף היא לפני למעלה משש שנים (היא העתירה בבג"ץ 5853/04 אמנה ואח' נ' ראש ממשלת ישראל ואח', תק-על 2004(3), 2398).

19. למרבה הצער, חרף תיחומו של המאחז, לא מצא המשיב מס' 1 לנכון לאכוף את צווי התיחום ביחס למאחז ולמבנים אלה. עתירה ראשונה שהוגשה בשעתו בדרישה לאכוף את הצו (בג"ץ 3008/06 שלום עכשיו ואח' נגד שר הביטחון ואח'; פסק הדין מיום 31.5.2006), נדחתה על סמך התחייבות המשיבים לממש צווים אלה. משחלפה העת, והמשיכו המשיבים לעמוד בסירובם לאכוף את הצווים שהוציאו הם עצמם, הוגשה עתירה נוספת כנגד אי-אכיפתם של צווים אלה על ידי המשיבים (היא העתירה בבג"ץ 7891/07 תנועת "שלום עכשיו" - ש.ע.ל. מפעלים חינוכיים ואח' נגד שר הביטחון ואח').

20. העתירה הנוספת (בג"ץ 7891/07) עודנה תלויה ועומדת, לאתר שהוצא בה צו על תנאי, ודיון אחרון התקיים בה ביום 19.10.2010 (בפני כב' הנשיאה ד' בייניש וכב' השופטים נ' הנדל וע')

פוגלמן). לקראת דיון זה, נמסר על ידי המשיבים כי בעת הקרובה אין בכוונתם לאכוף את צווי התיחום שהוצאו למאחז לפני למעלה משש שנים, וזאת בשל שיקולים מדיניים-פוליטיים. בתום הדיון נדרשו המשיבים לבאר את עמדתם זו בתוך 15 ימים, אולם בשל שביתת הפרקליטים, טרם נמסרה כל הבהרה.

21. יוער, למען שלמות התמונה, כי חלקות העותר אליהן בוצעה הפלישה אינן מצויות בשטח המתוחם כפי שהופיע בהכרזת התיחום, אולם חלקות אלה סמוכות למאחז עד מאוד.

22. הנה כי כן, השטח לגביו הוצאה דרישת הפינוי, הינו חלק מתא שטח גדול יותר הסובל מהפרת חוק קולוסאלית כבר שנים רבות, אשר המשיבים – מסיבותיהם שלהם, לרבות משיקולים זרים כגון שיקולים פוליטיים – נמנעים במכוון מלאכוף את הדין ביחס להפרות חוק הנובעות ממאחז זה.

23. בתחילת חודש פברואר 2010, גילו העותר ובנו את הפלישה לאדמתם שבוצע ככל הנראה על ידי המשיבים 4-5, אשר גידרו אותן בגדרות ברזל וכן נטעו בהן עצים, הניחו בהן מערכות השקייה ונהגו בהן מנהג בעלים לכל דבר ועניין.

תמונות של הגידור והפלישה מצ"ב לכתב העתירה ומסומנות כנספח 7.

24. עם גילוי פעולת הגידור כפי שנעשתה, פנה בנו של העותר, מר חוסיין אברהים מוחמד שבאנה, בחודש פברואר 2010, למשטרת ישראל והגיש תלונה ביחס לפלישה זו.

העתק מתלונתו של בנו של העותר למשטרת ישראל מיום 16.2.2010 מצ"ב

ומסומנת כנספח 8.

25. כשלושה חודשים לאחר מכן נמסר לב"כ של המתלונן, כי תיק החקירה נסגר בעילה של חוסר ראיות ותוך ההסבר כי "העברייני לא נודע".

26. יחד עם זאת, במסגרת מסמכי תיק החקירה שנמסרו העותר למגיש התלונה, לצורך בחינת האפשרות להגיש ערר על החלטת רשויות החקירה, עלה כי יועמ"ש איו"ש החליט עוד בתחילת חודש מארס 2010 להמליץ למשיב מס' 2, ראש המנהל האזרחי, על הוצאת צו בדבר שימוש מפריע במקרקעין פרטיים סמוך למאחז. וכך מפרט, בין היתר, רס"ן ראני עאמר במכתבו אל המשיב מס' 2:

"[...]

3. מבדיקת השטח על ידי קצין התשתיות ביום 17.2.10 עלה כי חלקה הממוקמת דרומית מזרחית לגבעת הרואה, גודרה וניטעו בה שתילי זית. בנוסף, חלקה אחרת הממוקמת דרומית מערבית לגבעת הרואה גודרה. במכתבו של קצין התשתיות מיום 25.2.2010 שבסימוכין, עלה לאחר בדיקה מעודכנת, כי גם בחלקה השנייה ניטעו שתילי זית.

4. נציין כי, המדובר בחלקות הממוקמות בשטח הנתון לסכסוך מתמיד בין תושבי גבעת הרואה לתושבי סינגייל. על רקע סכסוכים אלה, ביום 4.9.08 ניתנה על ידינו חוות דעת שבסימוכין, לפיה נדחו טענות המתדיישים הישראלים ונקבע כי יש לסייע לתושבים פלסטינים מהכפר סינגייל בעיבוד והחזקת החלקות שבשטח המריבה.

5. לאור הנתונים המפורטים לעיל, אנו בדעה כי יש להתייחס לגידור שהוקם ולעצי שניטעו כפלישה לאדמות פרטיות פלסטיניות.
6. **בנסיבות אלה, אנו ממליצים בפניך לנקוט הליכים לסילוק הפלישות לפי הצד בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה ושומרון) (מס' 1586), התשס"ז-2007. רצ"ב טיוטה של דרישות המתייחסות לשתי החלקות הנ"ל."**

העתק ממכתבו של רס"ן עאמר מיועמ"ש איו"ש, מצ"ב ומסומן **כנספח 9**.

27. כפי שעולה ממכתב זה, עוד בתחילת חודש מארס 2010, לפני כעשרה חודשים, המליצו הגורמים הרלוונטיים על הוצאת דרישת הפינוי. חקירת המשטרה נסגרה, וזאת טרם הוצא דרישת הפינוי האמורה.
28. זאת ועוד – ממכתבו של רס"ן עאמר עולה במפורש כי לכלל הרשויות בשטח ידועות הבעיות והסכסוכים התמידיים הנובעים מקיומו של המאחז הבלתי חוקי "גבעת הרואה", ובפרט ביחס לחלקות נשוא עתירה זו.

העתק מצילום אוויר של השטח הכולל את החלקות המעובדות של העותר (לפני הפלישה), וכן את הנקודות בהן בוצעה הפלישה והגידור, מצ"ב ומסומן **כנספח 10**.

III – מיצוי הליכים והשתלשלות האירועים שלאחר הגשת העתירה

29. כאמור, עם קבלת חומר החקירה מאת המשיב מס' 3, עלה כי הומלץ על ידי הרשויות להוציא את הדרישה בדבר שימוש מפריע, וזאת על מנת לנקוט בהליך האכיפה המנהלי. המלצה זו ניתנה עוד בתחילת חודש מארס 2010, אולם משנקפו השבועות ונוכח העותר לדעת כי דרכו עדיין חסומה וכי הגידור והנטיעות בחלקותיו עודן מצויות באדמתו, פנה הח"מ אל יועמ"ש איו"ש לברר האם הוצאה דרישת הפינוי; מתי הוצאה דרישה כאמור, ככל שהוצאה; וכן ביקש הח"מ לדעת האם הוגש ערר בעקבות הדרישה.

העתק מפניית הח"מ אל רס"ן עאמר מיום 1.11.2010 מצ"ב ומסומנת **כנספח 11**.

30. ביום 7.11.2010 השיב נציג יועמ"ש איו"ש, סגן תאמר סעיד, כי ביום 15.6.2010 חתם המשיב מס' 2 על הדרישות לסילוק הפלישות מאדמות העותר, וכן כי שבועיים לאחר מכן, ביום 28.6.2010, הדרישות נתלו בשטח על ידי נציגי המשיב מס' 2. עוד נמסר כי לא הוגשו השגות כנגד דרישות אלה ולא ידוע על עררים שהוגשו בעקבות דרישות אלה לרשויות הרלוונטיות.

העתק מתשובת סגן סעיד אל הח"מ מיום 7.11.2010 מצ"ב ומסומנת **כנספח 12**.

31. יצוין, כי כפי שעולה מתשובה זו, למרות שהמלצת יועמ"ש איו"ש להוציא דרישות פינוי אלה ניתנה עוד ביום 7.3.2010, הרי שהדרישות נחתמו על ידי המשיב מס' 2 רק כעבור למעלה מ-3 חודשים, ביום 15.6.2010, ונתלו בשטח רק ביום 28.6.2010.

32. משנתגלה כי חלפו הימים אולם דבר לא נעשה בשטח על ידי המשיבים, כגורמים האמונים על אכיפת החוק בשטח בעייתי ממילא, ובפרט ביתס לבעיות שנתגלו סביב המאחז הבלתי חוקי "גבעת הרואה" כפי שעולה במפורש ממכתבו של רס"ן עאמר, פנה הח"מ לאחר כחודש ימים נוסף, על מנת לברר מדוע לא נאכפים הצווים.

33. בפנייה זו צוין, הואיל והפלישה נעשתה לשטח לפני כעשרה חודשים וכי הדרישה לפינוי השטח על פי הצו בדבר שימוש מפריע הוצא לפני כחצי שנה, וכן לנוכח היכרותן של הרשויות עם תא השטח הנדון אין מנוס מקיומה של אכיפה מיידית לצווים.

34. כפי שכבר נלמד לא אחת, ובפרט לנוכח חוסר המעש הנלווה לאי-אכיפתם של צווי התיחום שהוצאו למאחז הבלתי חוקי הסמוך "גבעת הרואה", הוצאת צווים שאליהם לא נלוות אכיפה, משולה להשחתת ניירת לריק ולא כסנקציה בת-אכיפה, בוודאי לא היכן שהרשויות נמנעות באופן מופגן מביצוע המוטל עליהן, משך זמן כה ארוך.

35. על כן, דרשו הח"מ לפעול מיידית לסילוק הפלישה מאדמות העותר, ולהבטחת גישתו אליה בהקדם האפשרי.

העתק ממכתב הח"מ אל יועמ"ש איו"ש מיום 7.12.2010 מצ"ב ומסומן **כנספת 13**.

36. פנייה זו נותרה מיותרת ממענה. מנגד, חלקות העותר עודם מגודרות ונטועות, והעותר מנוע מלהגיע אליהן, לעבדן ולהפיק מהן את פרנסתו כפי שנעשה על ידו ובני משפחתו במהלך השנים האחרונות.

37. אי לכך הוגשה העתירה בנוסחה הראשון ביום 30.12.2010.

38. בתגובתם המקדמית, אשר הוגשה ביום 9.3.2011, מסרו המשיבים כי בכוונתם לפעול לאכיפתה של הדרישה המקורית ובהודעה מעדכנת מטעמם, אשר הוגשה ביום 12.5.2011, הודיעו כי בכוונתם לעשות כן עד לסוף חודש אוגוסט 2011. אולם כאמור, כפי שמסרו המשיבים בהודעתם מיום 6.9.2011, התגלתה לפתע טעות בתיחום הפלישות אשר צורפו לדרישה, אשר חייב את הוצאתה של הדרישה המתוקנת.

העתק הודעותיהם של המשיבים מימים 9.3.2011, 12.5.2011 ו- 6.9.2011 מצ"ב ומסומנת **כנספת 14**

39. בהודעה מעדכנת אשר הוגשה ביום 27.9.2011 מסרו המשיבים כי בעקבות תליית דרישות הפינוי החדשות, הוגשו שני תצהירי התנגדות הנבחנים על ידי הגורמים הרלבנטיים במנהל האזרחי.

העתק הודעתם של המשיבים מיום 27.9.2011 מצ"ב ומסומנת **כנספת 15**

40. ביום 3.10.2011, ובהמשך להודעתם המעדכנת מיום 27.9.2011 האמורה לעיל, פנו ב"כ העותר, עו"ד שלומי זכריה, אל ב"כ המשיבים, עו"ד רועי שויקה, בבקשה לקבל העתק מתצהירים אלו. כיומיים לאחר, מכך התקבלה תשובתו של עו"ד שויקה אליה צורפו העתקים מן התצהירים כמבוקש.

העתק ממכתבו של עו"ד זכריה מיום 3.10.2011 מצ"ב ומסומן **כנספת 16**;

העתק ממכתבו של עו"ד שויקה, מיום 5.10.2011 ותצהירי ההתנגדות שצורפו לה, מצ"ב ומסומן כנספח 17:

41. ככל שמועד גילוייה של ה"טעות" הינו מפתיע, בהיותו סמוך מאוד למועד מימוש התחייבותם של המשיבים, מפתיעה אף יותר העובדה שלדרישה המתוקנת, צצו לפתע מתנגדים. ונדגיש כי גבולות התיחום החדשים, כפי שסומנו בדרישה המתוקנת, אינם מנותקים מגבולות התיחום של הדרישה הראשונה ולמעשה הגבולות החדשים "בולעים" בתוכם את גבולות התיחום כפי שסומנו בדרישה המקורית.
42. יתרה מזאת, תצהירי ההתנגדות של המשיבים 4-5, הוגשו בלא כל מסמכים התומך בהם, ולמעט הודאות כלליות בעלמא אינם אומרים לכשעצמם כלום. זאת בניגוד לאמור בסעיף 2(א) לצו בדבר שימוש מפריע הקובע כך:

"נעשה שימוש מפריע במקרקעין, והיה לממונה חשד סביר כי יש בו משום שימוש מפריע במקרקעין פרטיים, רשאי הממונה לדרוש כי יוגש לו, בתוך 15 ימים ממועד מסירתו דרישתו, תצהיר הנתמך במסמכים, המפרט מדוע אין לראות, בשימוש במקרקעין הפרטיים משום שימוש מפריע במקרקעין פרטיים."

43. על כל פנים, ביום 11.10.2011 לאחר בקשה להארכת מועד קצרה מטעמו ובהתאם להחלטתו של כב' השופט א' גרוניס מיום 2.10.2011, הגיש העותר את תגובתו להודעתם המעדכנת של המשיבים מיום 27.9.2011 אשר בעקבותיה יצאה החלטתו של כב' השופט גרוניס מיום 14.10.2011 אשר הביאה להגשתה המחודשת של העתירה דנן.
- העתק מתגובת העותר כפי שהוגשה ביום 11.10.2011 מצ"ב ומסומן כנספח 18

ה ט י ע ו ן] המשפטי

I – מבוא – על הצו ועל הרקע להוצאתו

44. בטרם ניגש למלאכת ניתוח המשפטי, נבקש להקדיש מספר מילים לצו בדבר שימוש מפריע (הצו המסמך), המהווה את המסגרת המשפטית הקונקרטית לעתירה דנא, (מסגרת קונקרטית אשר נובעת מהמסגרת המשפטית הכללית החולשת על האזור, הם דיני הכיבוש החלים באזור).
45. הצו, כשהוצא, נועד להתמודד עם לקחי חוות הדעת (ביניים) שחוברה על ידי עו"ד טליה ששון בנוגע למאחזים הבלתי חוקיים. הדו"ח הוגש לממשלת ישראל בחודש מארס 2005.
46. חוות דעת זו עסקה בדפוסי ההשתלטויות הלא-חוקיות על אדמות פלסטיניות, הקמת מאחזים והרחבת התנחלויות בדרכים בלתי חוקיות, ובמסגרתה התייחסה עורכת הדין ששון גם לסוגיית הפלישות החקלאיות, דוגמת הפלישה נשוא הערר בגינו ניתנה ההחלטה.
47. וכך מתייחסת ששון בדו"ח לדרכי תפיסת הקרקע כפי שננקטות על ידי מתנחלי האזור:

"תכלית זו של תפיסת חזקה בקרקע מושגת על ידי עיבוד הקרקע, נטיעה, זריעה, רעייה, ישיבה פיזית בקרקע, גידור, מניעת גישה, סלילת דרכים, הצבת עמודי תאורה הצבת מבנים, השתלטות על מערות, ובדרכים אחרות. כאשר נתפסות קרקעות פרטיות של פלסטינים על ידי מתנחלים, מתברר כי ההגנות המשפטיות העומדות להם אינן אפקטיביות.

(דו"ח ששון, שם, בעמ' 313).

ובהמשך, מסכם הדו"ח וקובע את הדברים הנחרצים הבאים, בנוגע לאפשרויות האכיפה האזרחיות של פלסטינים כנגד פלישות אלה:

"נראה על כן כי דרך זו של הגשת תביעה אזרחית, שהיא לכאורה דרך העניינים הרגילה להגנה על הקניין הפרטי, אינה נותנת תשובה אפקטיבית נוכח האפשרויות המשפטיות הנתונות."

(דו"ח ששון, שם, בעמ' 314)

וביחס לאפשרויות הפליליות העומדות לרשות קרבנות מלאכת הפלישה, מציינת ששון את הדברים הבאים:

"ניתן לסכם ולומר כי האכיפה הפלילית בשטחים אינה נותנת הגנה אפקטיבית לזכות הבעלות והחזקה במקרקעין של פלסטינים."

(דו"ח ששון, שם, בעמ' 315).

העמודים הרלוונטיים מדו"ח ששון מצ"ב לכתב העתירה ומסומנים כנספח 19.

48. המצב בגדה המערבית אינו ניתן להשוואה למצב בתוך מדינת ישראל, וסכסוכים מסוג זה שבפנינו אינם מקבילים לסכסוך אזרחי "רגיל" בין שני אזרחים של מדינת ישראל". כמעט אין רובד שהשוואה הזו נכונה בו:

- א. בעוד שבשארל משטר דמוקרטי בו (כמעט) כל התושבים הם אזרחי המדינה בעלי זכויות שוות, בגדה יש משטר צבאי ושתי קהילות – אחת של אזרחים מוגנים, כבושים, והשנייה היא קהילת אזרחי המעצמה הכובשת שנהנים מזכויות-יתר;
- ב. בישראל רוב רובה של הקרקע היא מוסדרת ורשומה במרשם מקרקעין – בגדה למעלה מ-70% מהקרקע אינה מוסדרת;
- ג. בישראל כוח אכיפת חוק (משטרה) אפקטיבי באופן יחסי הפועל בתנאים הגיוניים, בגדה – בין היתר בשל המצב הביטחוני הלא-פשוט – המשטרה מתקשה לבצע תפקידה ואינה רשאית לנוע במקומות רבים ללא ליווי צבאי.

49. לאור ממצאים אלה והמסקנות העגומות עליהן הצביע הדו"ח, המליצה עו"ד ששון להגביר דווקא את האכיפה במישור המנהלי. הפתרונות המשפטיים עובר לחתימת הדו"ח, כללו בעיקר מנגנון עשיית דין עצמית לתקופה של שלושים ימים (בהתאם לצו בדבר מקרקעין (סילוק פולשים) (יהודה ושומרון) (מס' 1472)), אולם כפי ששון מראה בפרוט בדו"ח, אין ולא היה להם תוקף ממשי, וכלשונה בדו"ח (ההבלטות וההדגשות במקור):

"למעשה, הגנות אלה נותרות כאות מתה בתחיקת הביטחון. לא ניתנת מכוחן הגנה למקרקעי הפלסטינים מפני פלישות של מתנחלים.

[...]

"התוצאה היא שלפלסטיני המחזיק בדין בקרקע וסובל מפלישה אליהן שלא כדין, הגנות משפטיות "על הנייר" בלבד, אך לא בפועל.

[...]

"עולה מהמקובץ כי אין הגנה אפקטיבית לקרקעות פרטיות של פלסטינים מפני פלישה של ישראלים שלא כדין לקרקע, לא מכוח הדין האזרחי ולא מכוח הדין הפלילי או המנהלי."

(דוח ששון, שם, בעמ' 316-317)

50. על-כן עלה הצורך בהסדרת המצב המשפטי באמצעות הצו, באופן שיאפשר התערבות והפסקה מהירה של פלישה לקרקע במציאות שבה אין שוויון בין קהילות וכשלאחת נגישות גבוהה בהרבה מאשר לשנייה לאמצעים ומוסדות שיסייעו לה בשמירת קניינה.

51. הצו, אם כן, נועד לטפל באופן מהיר ומיידי באירועי פלישות מהסוג המתואר בכתב העתירה, וזאת כתחליף להליכים משפטיים ממושכים, ומתוך מטרה להשיב את הסדר באזור על כנו, מהר עד כמה שניתן.

המסגרת הנורמטיבית הכללית לחקיקת הצו – דיני התפיסה הלוחמתית

52. הגנה זו ביחס לפלסטינים ורכושם, לא זו שהיא מתחייבת מהנסיבות ומהמציאות הקשה השוררת בגדה המערבית, אלא שהיא גם מתחייבת מחובותיו של המפקד הצבאי בשטח, המחויב על פי דיני הכיבוש כפי שהם קבועים באמנת האג הן לשמירה על הסדר הציבורי והן לשמירה על קניינה של האוכלוסייה המוגנת הנמצאת תחת חסותו.

53. הוראות המשפט ההומניטארי חלות על שטח הגדה המערבית ועל העותרים, כפי שכבר קבע בית המשפט הנכבד זה כבר. וראו לעניין זה את דבריו הנשיא (בדימוס) אהרון ברק בבג"צ 393/82 ג'מעית אסכאן אלמעלמון נ' מפקד כוחות צה"ל, פ"ד לו(4), 785, עמ' 791-792. דינים אלו מעוגנים בעיקר באמנת האג בדבר דיני המלחמה משנת 1907 והתקנות הנלוות לה, בהוראות אמנת ג'נבה הרביעית בדבר הגנה על אזרחים בעת מלחמה משנת 1949, בהוראות המנהגיות הקבועות בפרוטוקולים הנלווים לאמנות ג'נבה משנת 1977, ובעקרונות הכללים של המשפט הבינלאומי, כפי שחזר וקבע זה לא מכבר בית המשפט הנכבד, בבג"צ 7957/04 זהראן יונס מחמד מראעבה ואח' נ' ראש ממשלת ישראל ואח', תק-על 2005(3), 3333, בעמ' 3340; בג"צ 3969/06 ראש מועצת הכפר דיר סאמט, מוחמד עבד מחמוד אלחרוב ואח' נגד מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח' (טרם פורסם; פסק הדין מיום 22.10.2009; להלן יכונה "פרשת דיר סאמט").

54. וכך קובעת תקנה 46 לתקנות האג, כי:

Art. 46. Family honour and rights, the lives of persons, and private property, as well as religious convictions and practice, must be respected. Private property cannot be confiscated.

(הדגשות הוספו, מ.ס., ש.ז., א.ל.).

55. מסגרת נורמטיבית-הומניטרית כללית זו נוסחה על ידי גאסר (Gasser), אשר טען בזו הלשון:

"Civilians who do not take part in hostilities shall be respected and protected. They are entitled to respect for their persons, their honour, their family rights, their religious convictions, and their manners and customs. Their property is also protected"

(Gasser, "Protection of the Civilian Population", In: D. Fleck, **The Handbook of Humanitarian Law in Armed Conflicts** 211 (1995))

56. לכך יש להוסיף את האמור בתקנה 27 לתקנות האג, הקובעת כי:

"מוגנים זכאים [...] והם יוגנו במיוחד מפני כל מעשה אלימות, או איומי אלימות [...]" (הדגשה שלנו, מ.ס., ש.ז., א.ל.).

57. גם מבחינת המשפט הביני"ל כפי שהוא מעוגן באמנת ג'נבה הרביעית, בנוסף על ההוראות המופיעות בתקנות 46 ו-27 לתקנות האג, כפי שמורה אותנו סעיף 53 לאמנת ג'נבה הרביעית משנת 1949:

Art. 53 – Prohibited Destruction:

"Any destruction by the Occupying Power of real or personal property belonging individually or collectively to private persons, or to the State, or to other public authorities, or to social or cooperative organizations, is prohibited, except where such destruction is rendered absolutely necessary by military operations".

58. ודוקו! האמור בסעיף 53 לעיל בא להוסיף כמובן, ולא לגרוע, מהאמור בתקנה 46 לתקנות האג, וכפי שהגדיר זאת המלומד J.S. Pictet:

"The Extension of protection to public property and to goods owned collectively, reinforces the rule already laid down in the Hague Regulations, Articles 46 and 56 according to which private property and the property of municipalities and of institutions

*dedicated to religion, charity and education, the arts and science
must be respected"*

(J.S. Pictet: **Commentary: IV Geneva Convention**, 1958, p. 301).

59. לצד החובות לשמור על רכוש הפרט בשטח הכבוש, קיימות גם הוראה כללית המתייחסת לשמירה על הסדר הציבורי באזור. תקנה מס' 43 לתקנות האג קובעת את סמכותו ואת חובתו של המפקד הצבאי בשטח, לשמור על הסדר והביטחון באזור הנתון בשליטתו. תקנה זו, היא שקובעת את המסגרת הכללית לפעילות כוח כובש בשטח כבוש, ומהווה כלל-על ליחסי שלטון-אזרח של השטח הכבוש (התקנה אף כונתה בספרות "חוקה בזעיר-אנפין" של הכיבוש, ראו לעניין זה: בג"ץ 69/81 אבו עיטה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, פד"י לז(2) 197).

60. תקנה 43 מעניקה לצבא הכיבוש סמכויות וכוחות שלטוניים ומתווה את השיקול המרכזי להפעלתם ע"י הכובש: טובתה של האוכלוסייה המקומית של השטח הכבוש ועקרון שימור הקיים. למען הסדר הטוב, נביא את נסח התקנה בשלמותה:

"43. בעבור סמכויות השלטון החוקי למעשה לידי הכובש, ינקוט הלה בכל האמצעים שביכלתו כדי להחזיר על כנם ולהבטיח את הסדר והחיים הציבוריים, עד כמה שהדבר אפשרי, מתוך כיבוד החוקים הנהוגים במדינה, חוץ אם נבצר ממנו הדבר לחלוטין."

61. יוער, כי בפסקה הראשונה לצו בדבר שימוש מפריע, מצוין במפורש כי מטרת הצו עומדת בקנה אחד עם חובה וצרכים אלה:

"בתוקף סמכותי כמפקד כוחות צה"ל באזור, והואיל והנני סבור כי הדבר נחוץ לקיום ממשל תקין ולשמירה על הסדר הציבורי [...]"

62. זוהי המסגרת המשפטית הכללית בגינה הוצא הצו, ועל פי עקרונות אלה יש לנהוג ביישומו ויש לפרש אותו.

הרציונאל העומד בבסיס הצו

63. כאמור לעיל, מחויב המפקד הצבאי לדאוג לביטחון ולסדר הציבורי. חובות אלה שלובות זו בזו, וכפי שהיטיבה לתאר זאת עו"ד ששון בדו"ח מטעמה:

"החובה הראשונה של מפקד האזור היא לדאוג לסדר ולביטחון באזור. פלישה לקרקעות הזולת שלא כדין נושאת בכנפיה הרס ואלימות, בנוסף לעוול ולפגיעה בזכויות.

השתלטות בכוח על קרקעות כבר הביאה לפרצי אלימות ושפיכות דמים. פוטנציאל הסכסוך עקב מעשים כאלה, אינו טמון אך ורק בעימות בין המחזיק לפולש. יש אפשרות ממשית לגלישה לעימות אלים בין קבוצות

ומגזרי אוכלוסיה שונים על רקע המאבק בין שני העמים על שליטה בקרקעות באיו"ש.

מכאן שחובת שמירת הסדר והביטחון מצמיחה גם חובה להגן על מקרקעי הפרט."

(דו"ח ששון, שם, ראו נספח 13, בעמ' 317).

64. השתלטותם של המשיבים 4 ו-5, על קרקעותיהם של העותר ועשייה בהם כבשלהם, זאת ללא הפרעה הלכה למעשה מצד המשיבים, מהווה הפרה של המשיבים בכל הנוגע לחובותיהם על פי המשפט הבינלאומי ההומניטארי, כמו גם הפרה של החובות המוטלות על המשיבים מכוח המשפט הישראלי. החובה המוטלת על המשיבים היא, כאמור, חובה המחייבת פעילות אקטיבית לצורך אכיפת החוק. וכפי שקבע בית המשפט הנכבד בפרשת מוראר:

"אין ספק, כי אחת מהחובות המרכזיות המוטלות על המפקד הצבאי במסגרת זו היא החובה לשמור על כיבוד החוק באזור"

(בג"צ 9593/04 מוראר, ראש מועצת הכפר יאנון נ' מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון, תק-על 2006(2), 4362 (2006), בעמ' 4377).

65. על כן, כלקח הן מפרשות מוראר ופרשות דומות אחרות, יחד עם מסקנות דו"ח ששון, החלו עמלים אצל המפקד הצבאי יחד עם המשיב מס' 2 על שינוי חקיקה, אשר יאפשר התמודדות עם פלישות אלה, ותשיב לתושבים הפלסטינים – האזרחים המוגנים – את ההגנה לה הם נזקקים לנוכח העבריינות האידיאולוגית עמה הם נאלצים להתמודד. כך נולד הצו בדבר שימוש מפריע.

66. בית המשפט הנכבד נדרש לא אחת לסוגיה בדבר הצורך בשימוש בצווים מסוגים שונים על מנת להלחם בתופעה של פלישה לאדמות פרטיות של פלסטינים (כמו גם פלישה לאדמות ציבור, המכונות גם "אדמות מדינה", ברחבי הגדה המערבית). כך למשל, בפסק הדין באחת הפרשות, בו נדרש בית המשפט לעניינם של צווי תיחום שהוציא מהפקד הצבאי כנגד מאחזים בלתי חוקיים, אשר נבנו בחלקם על קרקע פלסטינית פרטית, קבעה כב' השופטת אי' פרוקצ'יה את הדברים הבאים לעניין סמכויות וחובות המפקד הצבאי בפעולותיו, לרבות פעולות החקיקה שנעשות על ידו, על דרך של הוצאת צווים:

"פעולות מפקד האזור המכוונות למניעת היאחזויות בלתי חוקיות, שחלקן מוקמות על שטחי קרקע בבעלות אוכלוסיה פלסטינאית מקומית, נמנות עם סמכויותיו ואחריותו להבטיח את הסדר ואת החיים הציבוריים באזור. פעולות שנועדו לבלום פלישה לקרקעות פרטיות וציבוריות ולמנוע ביצוע בנייה בלתי חוקית בתחומיהן מצויות בתחומי אחריות המפקד הצבאי כאמור. במובן זה עונה פעולתו של המפקד על דרישות הרישא לתקנה 43 לתקנות האג.

[...]

"ההתמודדות עם תופעת המאחזים הבלתי חוקיים אינה יכולה לבוא על סיפוקה בעזרת מערך דיני התכנון והבנייה, מאחר שעניינה אינו

מוגבל למניעת בנייה בלתי חוקית ככזו, אלא היא מחייבת קיום אמצעים יעילים לבלימת השתלטות על שטחים – בין באמצעות בנייה בלתי חוקית ובין באמצעים אחרים. בצד דיני התכנון והבנייה, הדין המקומי באזור העוסק בסילוק פולשים (צו מס' 1472 בדבר מקרקעין (סילוק פולשים) משנת 1999) אף הוא אינו עונה לצורך המיוחד שלפנינו, ולו מן הטעם שהפעלתו מותנית לגבי קרקע פרטית ביוזמתו העצמאית של בעל הזכות בקרקע, וזאת בתוך 30 יום מיום תפיסת הקרקע. ברי כי בנסיבות הקיימות באזור יכולת מיצויה של יוזמה כזו בידי בעלים פרטי נתונה בסימן שאלה בין בשל העובדה כי לא אחת בעל הקרקע אינו מצוי באזור או אינו מודע כלל לקיומה של פלישה לאדמתו, ובין מאחר שלא תמיד נתונים בידו אמצעים ויכולת ליזום בעצמו פעולות לסילוק הפולש. בתנאים הקיימים באזור מתחייב אפוא הסדר חקיקתי ישיר וכולל אשר יסמך את המפקד הצבאי לפעול לצורך מניעת השתלטות בלתי מורשית על שטחי קרקע באזור, וההתמודדות עם תופעה זו אינה יכולה למצוא את פתרונה בהסדרי החקיקה הקיימים. בנסיבות אלה התקנתם של הצווים בידי המפקד הצבאי נדרשת כדי למלא חסר הקיים בדין המקומי וכדי לאפשר השגת התכלית שהם נועדו להשיג.

(בג"ץ 548/04, אמנה – תנועת ההתיישבות של גוש אמונים נ' מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון, פד"י נח(3) 373, [26.2.2004], בעמ' 383; הדגשות הוספו, מ.ס., ש.ז., א.ל.).

67. משכך הם פני הדברים, כפי שכבר עמד עליהם בית המשפט העליון בפסקי הדין המנחים שהוצגו לעיל ועוד רבים אחרים, כמו גם האמור בדו"ח ששון, ברור כי שניים היו האדנים לחקיקתו של הצו: הממד הקנייני והממד של שמירה על הסדר הציבורי.

II – הפגיעה בקניין העותר וחובות המשיבים ביחס לפגיעה זו

68. החובה המוטלת על הגורם הצבאי בשטח, ובמקרה דנן – המנהל האזרחי ופיקוד המרכז, הם המשיבים 1-2 – ככל שהדבר נוגע לדין ההומניטארי, טומנת בחובה גם את החובה להגן על רכושו של הפרט המוגן בשטח הכבוש. וכפי שביטא זאת בית המשפט הנכבד בעבר:

"חובתו של המפקד הצבאי על פי הכלל הבסיסי היא כפולה. ראשית, עליו להימנע מפעולות אשר פוגעות בתושבים המקומיים. זוהי חובתו ה"שלילית"; שנית, עליו לעשות פעולות הנדרשות כדין המבטחים כי התושבים המקומיים לא יפגעו. זו חובתו ה"חיובית".

(בג"ץ 4764/04 רופאים לזכויות אדם ואח' נ' מפקד כוחות צה"ל בעזה, פ"ד נח(5), 385, עמ' 394-393)

"במסגרת הפנמתם של הדינים ההומניטריים מן הראוי הוא כי יודגש, כי חובתו של המפקד הצבאי אינה מתמצית בהימנעות הצבא מפגיעה בחייהם ובכבודם של התושבים המקומיים (החובה ה"שלילית"). חובתו היא גם "חיובית". עליו להגן על חייהם וכבודם של התושבים המקומיים"

(שם, בעמ' 408).

וראו לעניין זה גם –

"[זכות הקניין] מוכרת אף היא כזכות יסוד חוקתית מוגנת. היא מוכרת ככזו מכח המשפט החוקתי בישראל על פי סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. היא מוגנת מפגיעה גם במשפט הבינלאומי. הפגיעה בזכויות קניין, ובכלל זה פגיעה בזכויות מקרקעין של הפרט, אסורה על פי דיני המלחמה של המשפט הבינלאומי, אלא במקום שהדבר הכרחי לצרכי לחימה."

(בג"ץ 7862/04 זוהרייה חסן מורשד בן חוסין אבו דאהר נ' מפקד כוחות צה"ל ביהודה ושומרון, פד"י (5), 368, עמ' 377-376).

69. הנה כי כן, ניתן לראות - כפי שניתן היה לשער - כי לעותר קיימת הזכות, על פי המשפט הבינלאומי כי רכשו יהא מוגן על ידי המפקד הצבאי בשטח, קל וחומר כאשר הפוגעים והמהרסים של הרכוש באים מקרב האוכלוסייה של הצד הכובש. אל מול זכות זו של העותר עומדת חובתם של המשיבים 1-3 להבטיח באופן אקטיבי ואופרטיבי את קיומה של הזכות כשהמימד "החיובי" של חובה זו מחייב את הרשויות לנקוט בכל ההליכים והאמצעים העומדים לרשותם על מנת שהגנה זו תובטח. דא עקא, שהרשויות אולי מנפיקות דרישות פינוי כנגד הפלישות המתבצעות על אדמות העותרים (כזהותו הפולש הינה עלומה), אולם מימושם אינו נראה באופק, ובכך מוסיפים המשיבים חטא על פשע.

70. הוראות דומות המחייבות את המשיבים לנקוט בכל ההליכים על מנת להשיב לעותר את בעלותו האפקטיבית על הקרקע קיימות גם בדברי החקיקה הישראלים החלים מכוח עקרונות המשפט המינהלי על פעילותם בגדה המערבית. כך למשל, חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו קובע בסעיף 3 כי "אין פוגעים בקניינו של אדם". עולה מלשון ההוראה, כי המעמד החוקתי לקניין אינו מוגבל אך לתושב או לאזרח, אלא חל על כל אדם באשר הוא. אדם הוא אדם, ועל פי האמור בסעיף 11 לחוק יסוד זה, "כל רשות מרשויות השלטון חייבת לכבד את הזכויות שלפי חוק-יסוד זה". בפרט מצאה הרשות המכוננת להבהיר כי הרשויות – ובכלל זה המשיבים – חייבות לשמור על קניינו של אדם, ולדאוג שלא תהיה פגיעה בקניינו זה. לעניין זה יפים דבריה של נשיאת בית המשפט העליון, השופטת ד' בייניש בפסק הדין בעניין מוראר:

"בשיטתנו המשפטית מוגנת זכות הקניין כזכות יסוד חוקתית (סעיף 3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו). זכות זו הינה זכות מוכרת, כמובן, גם במשפט הבינלאומי הפומבי [...] לפיכך, לתושבים באזור המוחזק בתפיסה לוחמתית זכות מוגנת לקניינם." (בג"ץ מוראר, בעמ' 4370).

71. אולם, עינינו הוראות, כי הרשויות השלטוניות מועלות בחובתן שלא להישאר פאסיביות לנוכח הפגיעה בקניין הפרטי. אלה גם אלה מפירים את החובות המוטלות עליהם במשפט הבינלאומי ובמשפטה החוקתי של מדינת ישראל.

72. ויודגש: כי קניינו של העותר נושא עמו ערך מוסף, שכן קניין זה משמש את העותר לפרנסה ולעיבוד חקלאי. משכך, העדר אכיפה של דרישת הפינוי, משמעות פגיעה מוספת וקשה במיוחד בזכותו של העותר, בוודאי היכן שבמשך כשנה מנוע הוא מלהגיע לאדמתו ולהנות מפריה.

73. לסיכום, אם כן, ניתן לראות כי הן על פי המשפט ההומניטארי הבינ"ל והן על פי הוראות חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, מוכרת ומעוגנת זכותו של העותר להגנת קניינם. במקביל, מוטלת לפתחם של המשיבים 1-3 החובה להבטיח את מימוש זכותם הקניינית של העותרים על הקרקעות שבבעלותם הן מכוח דיני המשפט הבינלאומי ההומניטארי כמו גם החוק הישראלי. אולם, לצערן של העותר ולקלונה של המדינה, הרשויות האמונות על האכיפה מנעות באורח שיטתי מאכיפת הדין, ועל כך נרחיב להלן.

III – במבט לווני: פרויקט אי-האכיפה של מחלקת הפיקוח והאכיפה

74. עשרות אלפי ואולי מאות אלפי מילים נכתבו על היעדרה של אכיפת חוק אפקטיבית על ישראלים מפירי חוק בגדה המערבית. בעיית אכיפת החוק על ישראלים מלווה את הכיבוש הישראלי מאז החל מפעל ההתנחלויות.

75. בתחילת שנות השמונים, בעקבות בג"ץ 175/81 אל נאתשה ואח' נ' שר הביטחון ואח', פ"ד לה (3) 361, שם התלוננו תושבי חברון על הטרדות והתעללות מצד מתנחלי בית הדסה, הוקם צוות מתאם, בראשותה של עו"ד יהודית קרפ מפרקליטות המדינה, לבחינת והכנת נהלים והנחיות לאכיפת חוק על ישראלים מפירי חוק בגדה המערבית ובחבל עזה. דין וחשבון של הצוות (להלן: "דו"ח קרפ") שהתפרסם ביום 23.5.1982 היה ראשון בסדרה ארוכה של דו"חות ציבוריים שעתידיים היו לעסוק מאז ועד היום בבעיית אי-אכיפת החוק בשטחים הכבושים.

76. בשנת 1994 התפרסם דו"ח ועדת החקירה הממלכתית לעניין הטבח במערת המכפלה ("דו"ח שמגר"), וגם שם נמתחה ביקורת על כשלי אכיפת החוק:

"לא עלה בידי ממשלות ישראל לדורותיהן, והגופים הביצועיים המופקדים על הנושא, לעשות את המירב כדי לאכוף את החוק, בעקבות האינתיפאדה, לא במגזר הערבי ולא במגזר היהודי... די שנציין, כדוגמא, כי עד לעת האחרונה לא טופלו אירועים בהם לא הגיש ערבי את תלונתו בעצמו במשטרה, על אף קיומן של ראיות אחרות למעשה העבירה ובכללן עדי ראיינה מאנשי הצבא" (דו"ח ועדת החקירה לעניין הטבח במערת המכפלה בחברון (בראשות הנשיא שמגר) (תשנ"ד), עמ' 192)

וראו הדברים הבאים שכאילו נכתבו לעניינו :

"נתגלו ליקויים באכיפת החוק... נקודת המוצא המקובלת עלינו היא כי בהיעדר אכיפת חוק יעילה אין גם שלטון יעיל. באווירה שבה איש הישר בעיניו יעשה, בלי ליטול על עצמו סיכון מוחשי שישא באחריות אם יחרוג מכללי המותר, נפגעת תקינות פעולתן של הרשויות המופקדות על השליטה היעילה בשטח. בית המשפט העליון העיר כבר לפני שנים, כי שלטון החוק אינו נוצר יש מאין, ואינו דבר ערטילאי. צריך להיות לו ביטוי מוחשי ויומיומי בעצם קיומם של הסדרים נורמטיביים מחייבים ובהפעלתם הלכה למעשה כלפי כולי עלמא" (בג"ץ 428/86 ברזילי נ' ממשלת ישראל, פ"ד מ(3) 505, 554"

(שם, עמ' 243; ההדגשה שלנו, מ.ס, ש.ז, א.ל).

77. בעקבות פרסום דו"ח שמגר ואימוץ מסקנותיו, הוקם המחוז השישי של משטרת ישראל, הוא מחוז ש"י שהמשיב מס' 3 הוא מפקדו. בנוסף, היועץ המשפטי לממשלה דאז, מר מיכאל בן-יאיר, פרסם נוהל חדש אשר אמור היה להסדיר את חלוקת האחריות בנוגע לאכיפת החוק על ישראלים בגדה המערבית ובחבל עזה. הנוהל שונה ועודכן בידי היועץ המשפטי אליקים רובינשטיין. לנוסח העדכני ראו: נוהל אכיפת החוק והסדר לגבי ישראלים מפרי חוק באיו"ש ובאזח"ע (מכתב מס' 15620/98)

בסעיף 6 קבע הנוהל כך :

1. "משטרת ישראל תהיה אחראית לטיפול באכיפת החוק והסדר בתוככי הישובים הישראליים. צה"ל יהיה אחראי לטיפול במעטפת שמחוץ ליישוב (זאת הן במקרה בו קיים מידע מוקדם על האירוע ובין אם אין).

2. בכל אירועים אחרים שיהיה לגביהם מידע מוקדם המאפשר התארגנות מראש – משטרת ישראל תהיה אחראית לטיפול באכיפת החוק והסדר באירוע עצמו וצה"ל יסייע לה ויטפל במעטפת."

78. הנה כי-כן, נוהלי היועמ"ש קובעים במפורש כי משטרת ישראל תהיה אחראית לאכיפת החוק על ישראלים בגדה המערבית. צה"ל משאיר בידו את האחריות הכללית והנוהל גם קובע כי במידה ויש אירוע של הפרת הסדר שאילו מגיעים חיילי צה"ל ראשונים, הרי שעד להגעת המשטרה צה"ל אחראי לאכיפת החוק.

79. פלישתם והשתלטותם של המשיבים 4-5 ואחרים (ככל שיש כאלה) על אדמות העותר ועשייה בהם כבשלהם, זאת ללא כל תגובה אפקטיבית ואופרטיבית בפועל, ותוך ידיעה ברורה לגבי המצב העובדתי הקיים בשטח – כפי שגם עולה מהמלצתו של יועמ"ש איו"ש למשיב מס' 2 – מהווה מעילה בתפקידם והפרה בוטה של המשיבים בכל הנוגע לחובותיהם על פי המשפט הבינלאומי, המשפט הישראלי והתחיקה הצבאית גם יחד. חובה זו, מחייבת פעילות אקטיבית לצורך אכיפת חוק, וכפי שכבר קבע בית המשפט הנכבד בפרשת מוראר :

“אין ספק, כי אחת מהחובות המרכזיות המוטלות על המפקד הצבאי במסגרת זו היא החובה לשמור על כיבוד החוק באזור”

(ראו בג"ץ 9593/04 מוראר לעיל, בעמ' 4377).

80. הזנחת האכיפה פשטה אמנם בכל התחומים, לרבות ובייחוד תחומי התכנון והבנייה ותחום השגת הגבול, כפי שעולה הן מהאמור בדו"ח ששון, הן מהאמור בבג"ץ אמנה הנזכר לעיל, והן מהכרת המשיבים עצמם בצורך להתקין צו המתייחס לפלישות למקרקעין פרטיים.
81. ברם, הצורך התחיקתי לחוד, והצורך המבצעי-אכיפתי לחוד: במשך כמעט כשנה תמימה מנועים העותר ובני משפחתו להגיע לאדמתם, וזאת בשל הגידור הפיראטי שהוצב על אדמתם. נפגעות זכויותיהם הקנייניות; זכויותיהם לעבודה ולפרנסה; חופש התנועה שלהם הוגבל. וכל אלה בשל חוסר הנכונות של המשיבים לממש דרישת פינוי שהם עצמם הוציאו.

IV – במבט ממוקד: על העדר האכיפה ביחס לתא השטח נשוא העתירה סמוך

למאחז הבלתי חוקי "גבעת הרואה"

82. כישלונם וחדלונם של המשיבים להתמודד עם הפרת החוק הקולוסאלית המתוארת בעתירה, זאת למרות הוצאת דרישת הפינוי כנגד הגידור והנטיעות הבלתי חוקיות אשר בוצעו על קרקע פרטית, הינו מחדל מתמשך, המצטרף למסכת ארוכת-שנים של אי אכיפה מצד הרשויות, אי-אכיפה אשר לא ניתן להמנע מלכנותה כמכוונת ומוזעת. מצב זה הינו בלתי נסבל, ועל כן פונה העותר בבקשה לסעד מבית המשפט הנכבד, בידיעה, שאם לא ייעשה כן גורל דרישת הפינוי תהיה זהה לגורלם של צווי התיחום שהוצאו למאחז הבלתי חוקי "גבעת הרואה" ולצווי ההריסה שהוצאו למבנים המצויים במאחז – חוסר מעש מופגן ומתריס.
83. בעודנו זוכרים את תשובת המשיבים 1-3 בעתירה בבג"ץ 7891/07, המתייחס לכך שאכיפת חוק ביחס לגורמים עבריינים בגדה, הפכה מעניין של שלטון החוק לעניין מדיני-פוליטי כהצהרתם (הדורשת הבהרה שמתמהמהת מלהגיע), קשה להתחמק מהרושם כי גם במקרה זה – הפשוט לכאורה – נמנעים המשיבים מאכיפת החוק, מאותן סיבות בדיוק. הגידור והנטיעות הסמוכות למאחז הבלתי חוקי, על אדמתו הפרטית של העותר, מהווה דוגמא נוספת, חיה ונושמת של אי-אכיפת חוק והפקרת נכסי העותר וקניינו לכל דכפין.
84. בהעדר אכיפה אפקטיבית של התחייבויות המשיבים, החלטות וצווים, ברור כי מפרי החוק לא יירתעו מהמשך דרכם העבריינית; יותירו את הגדר והנטוע ניצב ועומד על אדמות העותר, אנדרטה מפוארת לזכרו של שלטון חוק שנגוז לחלוטין מהאזור הנתון לשליטת המשיבים.
85. התחייבויותיהם החוזרות והנשנות של המשיבים בפני בית המשפט הנכבד בדבר ביצוע המוטל עליהם במסגרת אכיפת החוק, נותרות, פעם נוספת, ריקות מתוכן, כאילו נבזקו כלאחר יד, אולם מובילות אותנו אל המסקנה המתבקשת: **אין בכונת המשיבים /או כל רשות רלוונטית אחרת ממערכות אכיפת החוק להתחיל לקיים ולו מקצת מהתחייבויות**

והצהרות המשיבים בפני בית המשפט, או לממש את דרישות הפינוי שהוצאו בגין הפלישה.

86. בצר לו, לעותר אין כל דרך אחרת אלא לנסות ולהצטייד בצו שיפוטי מבית המשפט אשר יורה למשיבים לקיים את החובה המוטלת עליהם. המשיבים, אם כן, לא הותירו לעותר כל ברירה אלא לקוות כי בית המשפט הנכבד ייתן להם את הצו המבוקש ובכך תיושם מלאכת אכיפת החוק גם ביחס לקניינו הפרטי.

87. דומה שסעד זה הינו אך נדרש, היכן שבדיוק למטרה זו נחקק הצו הצבאי בדבר שימוש מפריע במקרקעין פרטיים, אולם נראה כי מעבר לשימוש המפריע, קיימים גורמים אחרים המפריעים לאכיפתו, והם באים דווקא מגורמי האכיפה.

ד. הסעד המבוקש

88. בעתירה זו מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צווים כנגד המשיבים המחייב אותם לנקוט בכל האמצעים הנדרשים למימוש דרישות הפינוי שהוצאו לפלישות ולפעולות הבלתי חוקיות הממוקם על אדמות העותר. עמדתנו היא כי באי-מימוש צווי הפינוי, מפירים המשיבים את חובתם החוקית כלפי העותר. ידענו ועל-כן לא מיהרנו בהגשת העתירה: בית משפט נכבד זה אמר, אמנם לא אחת, כי אין הוא נוהג להוציא תחת ידיו צווים דקלרטיביים האומרים כי את החוק יש לאכוף.

89. יחד עם זאת, בקשת העותר היא לצו עשה ספיציפי המחייב את המשיבים לפנות ולממש צו קונקרטי המתייחס לתחום המוגדר והמגודר של חלקות ספציפיות, בניגוד לדין המקומי והבינלאומי החל על אדמת העותר.. צו זה נדרש מכיוון שהעדר כל נסיון אכיפה (שאין כל דרך לפרשו אלא כמכוון), בוודאי על הרקע בו הוא נעשה – לרבות העדר נכונות לאכיפה באזור כולו, יוצר את אותו סף שהפסיקה קבעה להתערבות בית המשפט הנכבד במדיניות אכיפת החוק – התנערות מוחלטת של הרשות מחובתה לאכוף את החוק (ראו: בג"ץ 6579/99 עמיחי פלבר נ' ממשלת ישראל, תקדין-עליון 99(3) 425:

"אכן, כדי שבית המשפט יתערב ברמת האכיפה של חוק זה או אחר, צריך שהרשויות המוסמכות יתנערו לחלוטין מחובתן לאכוף את החוק, דבר שאינו קיים במקרה זה, או יימנעו ממילוי חובתן באופן בלתי-סביר, דבר שלא הוכח במקרה זה"

90. ובכן, בתיק שבפנינו, התכתובת בין הצדדים, עמדת המדינה בדבר הבעלות הפרטית של השטח והדברים המובאים בהמלצת יועמ"ש איז"ש, תוך הבנה של המצב בשטח, ובעיקר העובדות שפרשנו בפרוטרוט בפרק העובדתי, מוכיחים בבירור ומעל לכל ספק שהרשויות המוסמכות התנערו לחלוטין מחובתן לאכוף את החוק וכן שהן נמנעות ממילוי חובתן באופן בלתי סביר. אכיפת החוק, למעשה היא סלע קיומה של חברה דמוקרטית. כאשר המשיבים, בהתנערותם ממילוי חובתם, פוגעים פגיעה אנושה בשלטון החוק.

91. זהו עוד אחד מהמקרים בהן ללא התערבות בית המשפט הנכבד לא תהיה תוחלת למאבק האזרחי להשלטת שלטון החוק והנוק שנגרם לאזרחים – ובמיוחד לעותר – בשל אי-האכיפה, ילך ויגדל.

92. בהעדר כל התייחסות או צעד אכיפה מצד הרשויות, וזאת לאחר התמהמהותם בהוצאת דרישות הפינוי, לא נותרה לעותר ברירה אלא לבקש סעד מבית המשפט הנכבד שיכפה על הרשויות, לקיים את חובתם החוקית ולבצע את המוטל עליהם מכוח המשפט הבינלאומי, התחיקה הצבאית והמשפט הקונסטיטוציוני והמנהלי הישראלי.

93. בפרשת **מוראר** שהוזכרה לעיל, נדרש בית המשפט ליצוק תוכן מעשי לאמירות המעורפלות של המשיבים בדבר הבטחת זכות הגישה וחופש התנועה שלהם, ההגנה על זכות הקניין וזכותם להתפרנס מעמלם החקלאי. בסופו של פסק הדין התווה בית המשפט את העקרונות שצריכים לעמוד לנגד עיניו של המפקד הצבאי בבואו להבטיח את זכויותיהם של התושבים המוגנים. בין היתר, נקבעו העקרונות הבאים:

”ראשית, יש לפעול להבטחת ביטחונם של החקלאים הפלסטינים המגיעים לעבודה החקלאית וככל שהדבר נדרש, להגן עליהם בעת שמתבצעת העבודה החקלאית. את ההגנה על החקלאים הפלסטינים יש לפרוש תוך מינימום הפרעה לעבודה החקלאית.

”שנית, יש ליתן הנחיות ברורות וחד-משמעיות לכוחות הפועלים בשטח כיצד לנהוג כדי לא למנוע מהתושבים הזכאים לכך גישה לאדמותיהם, אלא בהתקיים בסיס לכך בדיון.

”שלישית, יש להקצות כוחות על מנת להגן על קניינם של התושבים הפלסטינים.

”רביעית, יש לבחון את התלונות המועלות על ידי התושבים הפלסטינים לגופן ולמצות את החקירה בהקדם האפשרי. יש לפתוח לאלתר בחקירות כאשר מתקבל מידע בדבר מעשה התנכלות ואף ליזום סיורים מטעם כוחות הצבא והביטחון שתכליתם גלות מעשים כאלה.” (ראו פסק דין בעניין **מוראד**, פסקה 33 לפסק דינה של השופטת (כתארה אז) ד’ בייניש; הדגשות הוספו, מ.ס., ש.ז., א.ל.):

94. המשיבים לא הצליחו לקיים את חובתם האלה של בית המשפט, וניכר כי לאחר סגירתו (המהירה) של תיק החקירה המשטרתי, ולאחר הוצאת דרישת הפינוי, חדלו אלה מפעולה בשטח, נאמנים לעקרונותיהם כי אכיפת חוק הינה שאלה פוליטית ולא שאלה של שלטון החוק.

95. לפיכך, מבקש העותר כי בית המשפט יוציא צו שיחייב את המשיבים לנקוט לאלתר בכל האמצעים הנדרשים העומדים לרשותם למימוש דרישות הפינוי, אמצעים אשר קיימים אולם מטעמים פוליטיים נמנעים מלאכוף אותם ו/או להוציאם. ניכר, כי רק כך יהיה ניתן להתגבר על המכשולים בדמותם של השיקולים המדיניים בנוגע לאכיפת חוק, ולהשיב לאזור את שאבד לו מזמן.

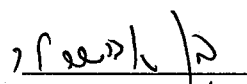
96. כל העובדות המופיעות בעתירה זו, למעט העובדות המהוות את הנסיבות החדשות שהביאו להגשתה במתכונת המתוקנת, נתמכות בתצהירו של העותר ובתצהירו של מר פיראס עלמי שצורפו לעתירה המקורית. העובדות החדשות הנוגעות למשיבים 4-5 מבוססות על הודעות המשיב לבית המשפט הנכבד מימים

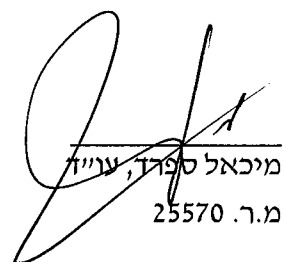
לאור כל האמור מתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על-תנאי כמבוקש ברישא לכתב עתירה זה ולאחר קבלת תגובת המשיבים ושמיעת טיעון בעל-פה, להופכו למוחלט.

כמו-כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרים וכן בשכר-טירחת עו"ד בתוספת מע"מ וריבית כחוק.

תאריך: 30.12.2010

אבישר לב, עו"ד
מ.ר. 49021

שלומי זכריה, עו"ד
מ.ר. 42714

מיכאל ספרד, עו"ד
מ.ר. 25570

בי"כ העותר

תצהיר

אני, הח"מ, פיראס עלמי, נושאת תעודת זהות מס' 021831193, לאחר שהוזהרתי בדבר חובתי לומר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזאת כדלקמן:

1. אני עושה תצהירי זה בתמיכה לעתירת מר מוחמד אברהים עלי שבאנה נגד מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, ראש המנהל האזרחי בגדה המערבית ומפקד מחוז ש"י של משטרת ישראל, בדרישה לאכוף את דרישת הפינוי על פי הצו בדבר שימוש מפריע במקרקעין פרטיים אשר הוצא על ידי ראש המנהל האזרחי כנגד הפלישה לאדמותיו של העותר בחלקות 131 ו-138 בגוש 6 באדמות הכפר סינגיל, בחודש יוני 2010.
2. אני משמש כתחקירן שטח בארגון "יש דין".
3. כל העובדות המפורטות בחלק העובדתי של העתירה (חלק ב') ידועות לי מידיעתי האישית, או על סמך מסמכים המצויים ברשותי, והן נכונות.
4. כל שאר הטענות הנוגעות לעתירה זו הן נכונות למיטב ידיעתי ומזבטסות על עצה משפטית שקיבלתי.
5. זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי זה אמת.

פיראס עלמי

הריני לאשר כי ביום 29.12.2010 הופיעה בפני, עו"ד שלומי זכריה, מרח' יהודה הלוי 45 בתל-אביב, מר פיראס עלמי, שהזדהה בפני באמצעות ת.ז. 021831193, ולאחר שהוזהרתי בדבר חובתי לומר אמת וכי אחרת יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, אישר בחתימתו את תצהירו דלעיל.

שלומי זכריה, עו"ד (רשיון 102714)
תל-אביב, הלוי 45, ת.ז. 021831193
טל: 6206947
עו"ד שלומי זכריה

29/12/2010

תאריך

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

רשימת נספחים לעתירה

מס' נספח	תיאור נספח
1	דרישות הפינני שהוצאו כנגד הפלישות ביום 28.8.2011
2	נסח מס רכוש מקרקעין על שמו של אביו של העותר בצרוף תרגומו לעברית
3	צו הירושה על שם אביו של העותר בצרוף תרגומו לעברית
4	תצהירו של העותר בצרוף תרגומו לעברית
5	אישור מטעם מועצת עיריית סינגייל בדבר זכויותיו הקנייניות של העותר ושל אביו בחלקות ועל הקשר ביניהם
6	דרישות הפינני שהוצאות כנגד הפלישות ביום 15.6.2010
7	תמונות של הגידור והפלישה נשוא צו הפינני
8	העתק מתלונת בנו של העותר במשטרת ישראל בגין הפלישה מיום 16.2.2010
9	מכתבו של נציג יועמ"ש איו"ש, רס"ן ראני עאמר הממליץ על הוצאת דרישות הפינני על בסיס הצו בדבר שימוש מפריע במקרקעין פרטיים מיום 7.3.2010
10	צילום אוויר של השטח הכולל את החלקות המעובדות של העותר (לפני הפלישה), וכן את הנקודות בהן בוצעה הפלישה והגידור
11	פניית בא-כוח העותר אל נציג יועמ"ש איו"ש מיום 1.11.2010
12	תשובת נציג יועמ"ש איו"ש אל בא-כוח העותר מיום 7.11.2010
13	פנייתו הנוספות של בא-כוח העותר אל יועמ"ש איו"ש מיום 7.12.2010
14	העתק הודעותיהם של המשיבים מימים 9.3.2011, 12.5.2011 ו-6.9.2011
15	העתק הודעתם של המשיבים מיום 27.9.2011
16	העתק ממכתבו של עו"ד זכריה מיום 3.10.2011
17	העתק ממכתבו של עו"ד שויקה, מיום 5.10.2011 ותצהירי ההתנגדות שצורפו לה
18	העתק מתגובת העותר של עו"ד זכריה כפי שהוגשה ביום 11.10.2011
19	חוות דעת (ביניים) בעניין המאחזים הבלתי חוקיים, חובר על ידי עו"ד טליה ששון, עמ' 313-317

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

**נספח מס' 1: דרישות הפינוי שהוצאו כנגד הפלישות ביום
28.09.2011**

צבא הגנה לישראל

**צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון)
(מס' 1586), התשס"ז-2007**

דרישה

אל

לתלייה במקרקעין

א.ג.נ.,

1. בהתאם לסעיף 2(א) לצו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון) (מס' 1586), התשס"ז-2007 (להלן – "הצו") הנך נדרש בזה להגיש בפני, בתוך 15 יום ממועד מסירת דרישה זו, תצהיר הנתמך במסמכים, המפרט מדוע אין לראות בשימוש שנעשה על ידך במקרקעין, כמפורט להלן, משום שימוש מפריע במקרקעין פרטיים, כהגדרתו בצו.
2. מובא בזה לידיעתך, כי בהתאם לסעיף 2(ב) לצו, אם לא תגיש תצהיר כאמור, אהיה רשאי, בעצמי או באמצעות מי מטעמי, להפסיק את השימוש במקרקעין הפרטיים ולסלק כל דבר שיש בו כדי להוות שימוש מפריע במקרקעין.
3. להלן פירוט השימוש: הצבת גידור ונטיעת עצים.
4. להלן זיהוי המקרקעין: חלקת אדמה באדמות הכפר סנגיל, המסומנת על גבי תצלום האוויר המיושר המצ"ב.

ת א ר י ד

מוטי אלמזן
ראש המינהל האזרחי
תא"ל

מסירת הדרישה

דרכי מסירת הדרישה

ת א ר י ד

שם מוסר הדרישה

הדרישה נמסרה על ידי

צבא הגנה לישראל
צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון)
(מס' 1586), התשס"ז-2007

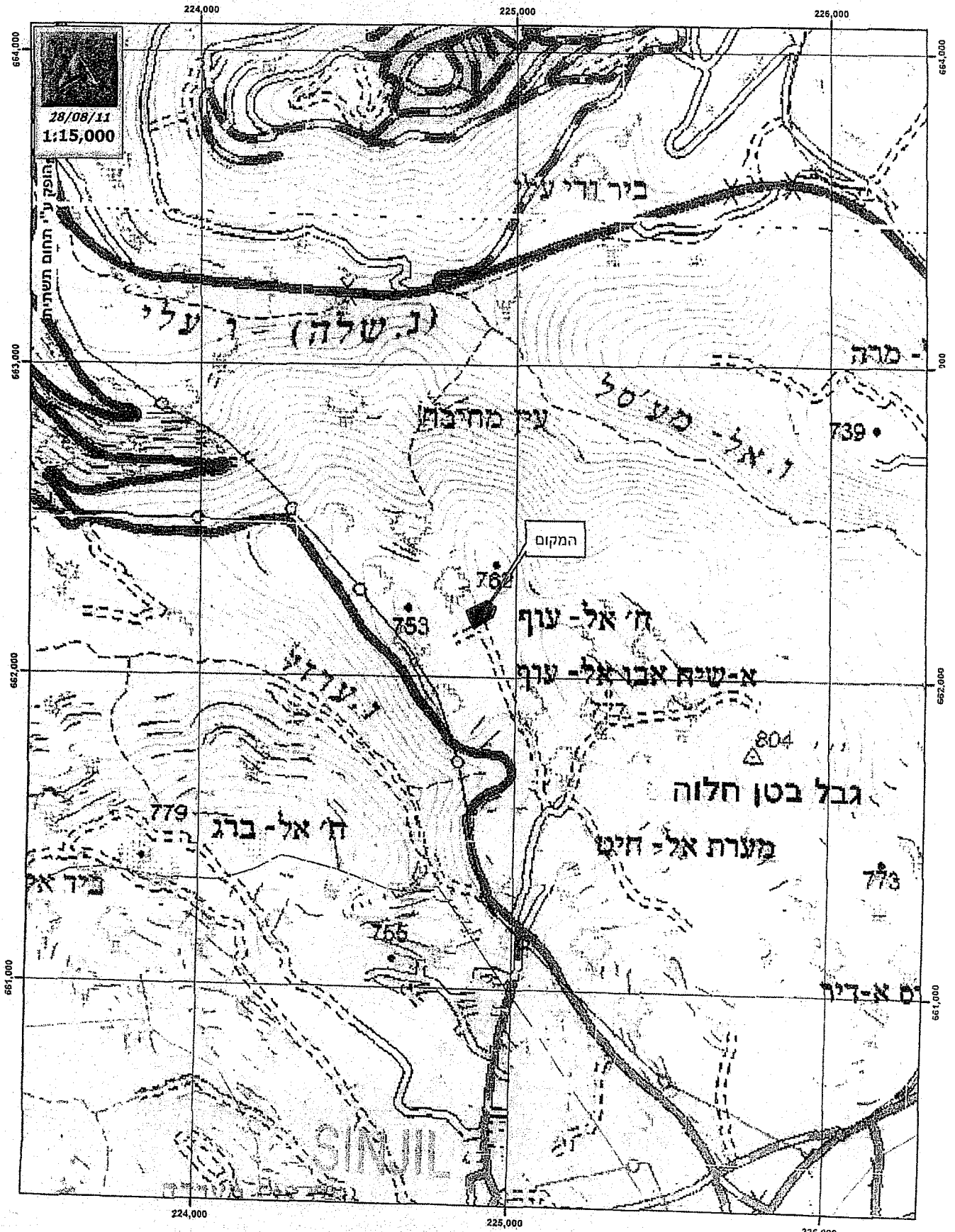
תפקיד: תחום תשנית

Sirde Lin
מוטי אלמוד, תא"ל
ראש המינהל האזרחי

קב"מ: 1:1,000

28 באב התשע"א
28/8/2011

צבא הגנה לישראל
 צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון)
 (מס' 1586), התשס"ז-2007
 -עזר לעיון הציבור-

צבא הגנה לישראל

**צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון)
(מס' 1586), התשס"ז-2007**

דרישה

אל

לתלייה במקרקעין

א.ג.נ.,

1. בהתאם לסעיף 2(א) לצו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון) (מס' 1586), התשס"ז-2007 (להלן – "הצו") הנך נדרש בזה להגיש בפניי, בתוך 15 יום ממועד מסירת דרישה זו, תצהיר הנתמך במסמכים, המפרט מדוע אין לראות בשימוש שנעשה על ידך במקרקעין, כמפורט להלן, משום שימוש מפריע במקרקעין פרטיים, כהגדרתו בצו.

2. מובא בזה לידיעתך, כי בהתאם לסעיף 2(ב) לצו, אם לא תגיש תצהיר כאמור, אהיה רשאי, בעצמי או באמצעות מי מטעמי, להפסיק את השימוש במקרקעין הפרטיים ולסלק כל דבר שיש בו כדי להוות שימוש מפריע במקרקעין.

3. להלן פירוט השימוש: הצבת גידור ונטיעת עצים.

4. להלן זיהוי המקרקעין: חלקת אדמה באדמות הכפר סנג'ל, המסומנת על גבי תצלום האוויר המיושר המצ"ב.

א.ג.נ. 28
ת א ר י ד

ישראל
מוטי אלמוז, תא"ל,
ראש המינהל האזרחי

מסירת הדרישה

דרכי מסירת הדרישה

ת א ר י ד

שם מוסר הדרישה

הדרישה נמסרה על ידי

צבא הגנה לישראל
צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון)
(מס' 1586), התשס"ז-2007

א. א. א.
מוטי אלמוז, תא"ל
ראש המינהל האזרחי

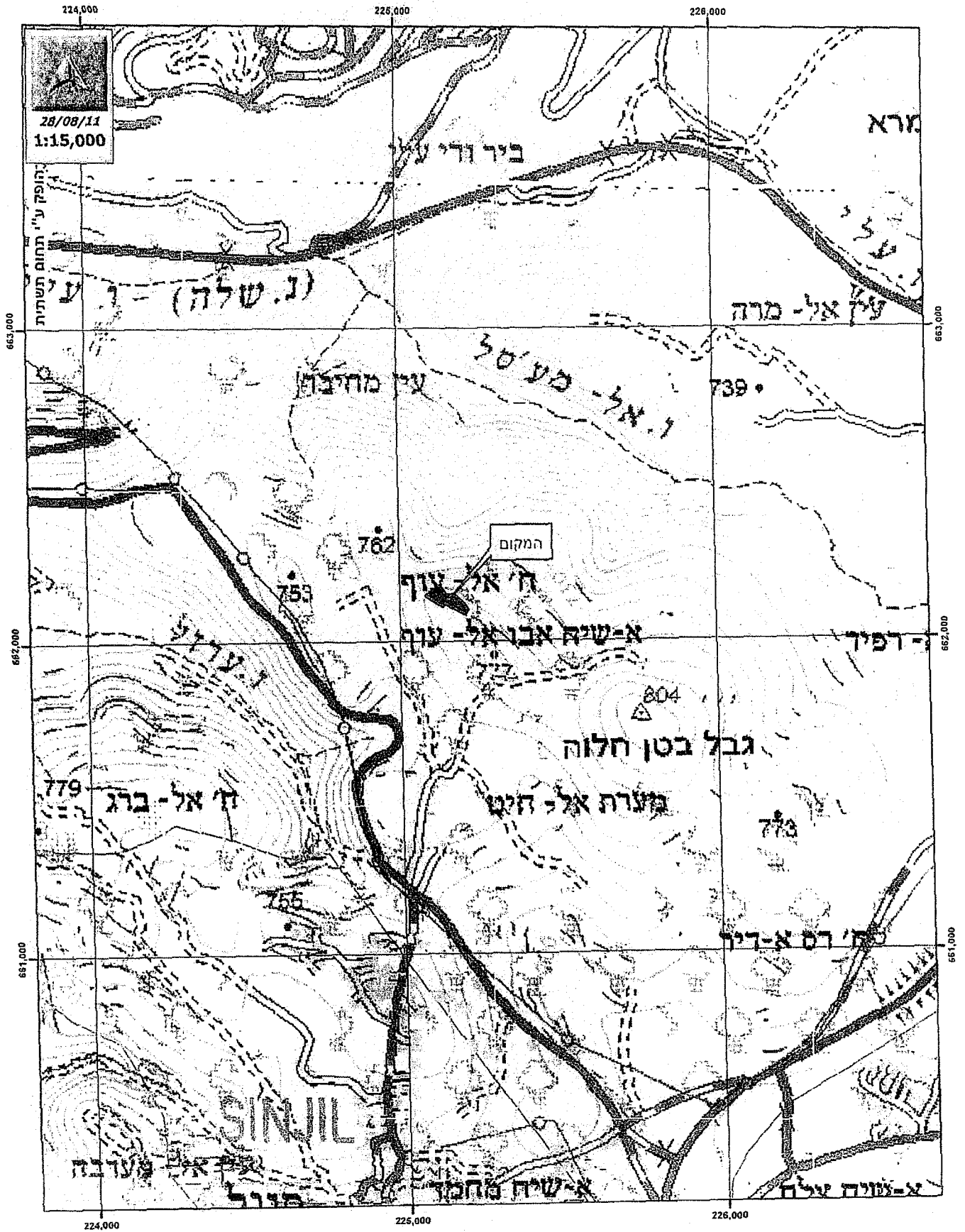
כ"ח באב התשע"א
2011 *א. א.*

קב"מ: 1:1,000

חופק ע"י תחום חשית

צבא הגנה לישראל
 צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון)
 (מס' 1586), התשס"ז-2007

-עזר לעיון הציבור-

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

נספח מס' 2: נסח מס רכוש מקרקעין על שמו של אביו של
העותר בצרוף תרגומו לעברית

משרד התאגדות וקניסות - תל אביב
מكتب التسجيل والارتباط المدني رام الله

רמטכ"ל האזרחי לאזור יהודה ושומרון

מס' זכרון - 94777

ס"מ ס"מ

משרד התאגדות וקניסות האזרחי

الأدارة المدنية لمنطقة يهودا والسامرة

מס' זכרון - 94777

ضابط الأدارة لشؤون الضرائف

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

אזהרה / תשס"ח
ורשומים בספר מס זכרון אינם
השלימים ראיה לבעלות הרשום
בזמן
אם אדראג אדם או תשכחן מי שכלל
לא יעתיק בעד זכרון כי המכונה

מס' זכרון - 94777
דארת המלכית
מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

המס' מספר דיור המבנים והקרקעות לעיר/לכפר
המופיעים בצורה אחידה על פניהם ולא ראשי למדינה / פרט

מס' זכרון	מס' זכרון	החלק	מס' זכרון	מס' זכרון	מס' זכרון	מס' זכרון	גודל המסח		מס' זכרון
							מס' זכרון	מס' זכרון	
17	1	כאמ"ל	17	1	כאמ"ל	17	1	17	1
17	1	כאמ"ל	17	1	כאמ"ל	17	1	17	1
17	1	כאמ"ל	17	1	כאמ"ל	17	1	17	1
17	1	כאמ"ל	17	1	כאמ"ל	17	1	17	1
17	1	כאמ"ל	17	1	כאמ"ל	17	1	17	1
17	1	כאמ"ל	17	1	כאמ"ל	17	1	17	1
17	1	כאמ"ל	17	1	כאמ"ל	17	1	17	1
17	1	כאמ"ל	17	1	כאמ"ל	17	1	17	1
17	1	כאמ"ל	17	1	כאמ"ל	17	1	17	1

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

משרד התאגדות וקניסות - תל אביב
מكتب التسجيل والارتباط المدني رام الله

מס' זכרון - 94777

מס' זכרון - 94777

תרגום העתק מספר רישום המבנים והקרקעות לעיר / לכפר

אזהרה
הרשומים בספרי מס רכוש אינם
כשל עצמם ואיה לבעלות הרשום בנסח

המינהל האזרחי לאזור יחודה ושמרון
 קטי"ם מיסים
 תתימת משרד חתאום והקישור האזרחי
 לשכת רישום הקרקעות בית אל
 מאשר קבלת האגרה בהתאם לקבלות
 מסי לפי בולים
 תאריך 14/4/2010
 חתימה קפאית עבד אלקאדר

משרד מס רכוש בית אל
 תאריך 14/4/2010

הנדון : העתק מספרי רישום המבנים והקרקעות לעיר / כפר סגול

מס' חבלוק	חלקה	גודל השטח		סוג	המקום	שם הבעלים	החלק	מס' הספר	עמוד
		ס"מ	דונם						
6	26	-	2	3	אל מג'רבאת	אבראהים עלי מחמוד	שלם	1	17
6	26	-	1	11	אל מג'רבאת	אבראהים עלי מחמוד	שלם	1	17
6	29	-	3	8	אל מג'רבאת	אבראהים עלי מחמוד	שלם	1	17
6	32	500	1	3	אל מג'רבאת	אבראהים עלי מחמוד	שלם	1	17
6	32	-	1	11	אל מג'רבאת	אבראהים עלי מחמוד	שלם	1	17
6	131	200	-	8	אל מג'רבאת	אבראהים עלי מחמוד	שלם	1	17
6	138	980	1	8	אל מג'רבאת	אבראהים עלי מחמוד	שלם	1	17

השטח : עשרה דגם ושש מאות ושמונים מתר מרובע בלבד.

אישור זה ניתן בהתאם לבקשת מר עו"ד עלי פרחאת שבאנח ת.ז. מס' 936111871 מתאריך 14/4/2010 עפ"י הרישומים בספרי משרד זה שהינם בתוקף מתאריך 1958 עד תאריך 1959 וזאת לפי צו ירושה מס' 91/75/328 בבית דין שרעי רמאללה בתאריך 2/10/1983 ופיו כוח פרוי וצילום ז.ז. של עו"ד וחלקוח.

קיימות / לא קיימת ספרי מס אחרים מתאריך 1983.

תתימת משרד חתאום והקישור - רמאללה
 מס רכוש
 מנהל משרד מס רכוש

14/4/2010

קפאית עבד אלקאדר

תאריך

שם הפקיד

אישור עו"ד

אני הח"מ עו"ד עמר אבו אל אעמל מירושלים, השולט בשפה הערבית והעברית תרגמתי את העתק מספר רישום המבנים והקרקעות לעיר / לכפר חני"ל תרגום מפורט, בתאריך 23/12/2010. (מצייב העתק מחספר חני"ל).

חתימה והדתמת

עמר אבו אל אעמל
 עו"ד
 מ.ר. 47312

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

**נספח מס' 3: צו הירושה על שם אביו של העותר בצרף תרגומו
לעברית**

مجلة مصادرات

في عام ١٩٨٢

الرقم ١٩٨/٧٥/٣٥٨

التاريخ ٥٥ ذي الحجة ١٤٠٣

وقف ١٩٨٣/١/٥

في المحاماة الشرعية المعتمدة في محكمة دام الله لشيوخه لربي: أنا صيان صاحب المحاماة
القاضي الشريف محمد الحية وفاة المرحوم ابراهيم علي محمود من اهل الكوفة
سجل عينا بتاريخ ١٩٦٣/٩/٥١ والمخضراته اشرف والانتقال في ذمته
في محاماة عبد البرازة نعيمية وفي اولاده من علي محمد وعبد الله وعبد الرحمن
وعطفه لا يثبت تم توفيق الزوجه خديجة المذكورة في ١٩٧٣ والمخضراته اشرف
والانتقال في اموالها علي محمد وعبد الله وعبد الرحمن وعطفه
المذكورين الاخير وانما لا وارث ولا مستحق لذكره وكسوفين المذكورين سوى
ذكر محمد بن لوزة بالعمون وذلك بناء على طلب الوارث الوفي علي المذكورين
لدينا بعد تعريف علي من قبل المالكين شرعا اسما على عبد محمد فاما شيان من
سجل وسكانه وعليه بقاير يوسف عمرين من المزرعة اشرف وسكانه واعتاد
علي اضياف المعرفين الموثوقين المذكورين الاضيار الشريفة بناء على
قد صحت المسألة الاثرية الشريفة من احدى عشر شرطا منها لكل واحد من
الاشياء علي محمد وعبد الله وعبد الرحمن المذكورين شرطان اثنان
ولكن عطفه المذكورة سلام واحدا للاخير وصحت المسألة الانتقالية في الاثرية
الامرية من ستة اسهم منها لكل واحد واحد من الوارث علي محمد وعبد الله
وعبد الرحمن وعبد الرحمن وعطفه المذكورين سورا واحدا للاخير كروي اعلى

٥٥ ذي الحجة ١٤٠٣ وقف ١٩٨٣/١/٥

قاضي ابراهيم الشرمي

الرجل	الصفحة	العدد
٩١	٧٥	٣٥٨

صيان علي الارباعي

القائمه

مما تارة
١٩٨٣/١/٥
٥١٩٥٥٥

בית הדין השרעי

המספר : 91/75/328
התאריך : 25 דיו אלחגה 1403 ח'
לפי : 2/10/1983

ברמאללה

"תרגום תעודת צו ירושה"

בישיבה השרעית שהתקיימה בבית הדין השרעי ברמאללה אצלי אני חיאן חלמי אלאדריסי חדין השרעי הוכיח לי פטירת המנוח אבדאחים עלי מחמוד מתושבי כפר סנגל אשר נפטר בה בתאריך 21/9/1963 מי ואלה חיורשים היחידים לעיזבון השרעי והמעברי והם אשתו ח'דיגת עבד אלראזק נעימיה והילדים שלו ממנה והם עלי ומוחמד ועבד אללה ועבד אלרחים ועבד אלרחמן ועטפה בלבד לאחר כך נפטרה האישה ח'דיגה חנייל בשנת 1973 מי ואלה חיורשים היחידים לעיזבונה השרעי והמעברי והם הילדים שלה עלי ומוחמד ועבד אללה ועבד אלרחים ועבד אלרחמן ועטפה חנייל בלבד וכי אין עוד יורש או זכאי לעיזבון הנפטרים חנייל חוץ מן חנייל וכי כל חיורשים מבוגרים וזאת לפי בקשת היורש חבן עלי חנייל וחזות שהגיש לנו ולאחר חלק הכרה שנעשה לו על יד האחראים לפי השרע אסמאעיל עבד אלחמיד קאסם מסנגל ותושביה ועבד אלקאדר יוסף עמר זין מאלמזרעה אלשרקיה ותושביה ובהסתמכות על עדות העדים הנאמנים חנייל לחלק חמידע השרעי לאור זאת חולק העיזבון השרעי ל (11) מניות ולכל אחד מהבנים עלי ומוחמד ועבד אללה ועבד אלרחים ועבד אלרחמן חנייל (2) מניות ולחבת עטפה חנייל (1) מניות בלבד וחולק העיזבון חמעברי באדמות המירי ל (6) מניות לכל אחד ואחת מחילדים עלי ומחמוד ועבד אללה ועבד אלרחים ועבד אלרחמן ועטפה חנייל (1) מניות בלבד נערך ב 25 דיו אלחגה לשנת 1403 הי לפי 2/10/1983 מ'.

חמקור חוצא ונבדק

דיין רמאללה השרעי
חיאן חלמי אלאדריסי

ספר רישום דף מספר
91 75 328

חתימת חכותב

שמנוח מאות פלס
2/10/1983 519225

אישור עוייד

אני חחיימ עוייד עמר אבו אל אעמל מירושלים, חשולט בשפה הערבית והעברית תרגמתי את תעודת צו הירושה חנייל תרגום מפורט, בתאריך 25/12/2010, (מצייב חעתק מתעודת צו הירושה חנייל).

עמר אבו אל אעמל

חתימה וחתימת

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

נספח מס' 4: תצהירו של העותר בצרוף תרגומו לעברית

تصريح

أنا الموقع أدناه محمد ابراهيم علي شيبان من سكان سجل حامل هوية أو جواز سفر رقم 911724839 , أصرح بعد أن حضرت على قول الحق أو أكون معرضاً للعقوبة المنصوص عليه بالقانون إن لم أفعل , أصرح كالتالي :

أصرح أنني ادرسة والدي المرحوم ابراهيم مكي محمد المتبرك تباريز 21/9/1963

أصرح ان قتلوا الارض رقم 26 + 29 + 32 + 131 + 138 صا عرفنا رقم

6 هي ولاد لنا وسيدة ياسم والدي المرحوم والتي نتج في ربيع المعطيات

أصرح اننا حملنا من زراعة الارض مع مدر السوات الاسية و في نوري

المجروحات موسية .

أصرح انه منذ اتاحة الوزارة الاستيطالية بيدات المتاحي براسي تتمثل

بعضنا من الوزارة او الكرامة .

أصرح انه منذ ارائه سنة 2009 معلمنا من زراعة الارض و لم نمتها مراة

منذ يداي سنة 2010 قام المترشون بوضع يدهم والاستيلاء على

الارض و بعضنا مات موتها .

أصرح ان الارض المترشون نحو مصدر رقة الاسي لنا رانا استمرار عنيتنا

من العمل بها على مصدر الاروق الاسي لنا رنا بنا بأمر

المترشون واقار الارض لنا

الاسم الوارد أعلاه هو اسمي والتوقيع الوارد أدناه هو توقيعي.

محمد ابراهيم

توقيع المصريح

مصادقة

أنا المحامي محمد شقير أصادق انه بتاريخ 12/2010 / 27 , وقع أمامي السيدة لم ابراهيم مكي شيبان والذي عرف نفسه بموجب هوية أو جواز سفر رقم (911724839) , وذلك بعد أن حضرته على قول الحق وألا سيكون معرضاً للعقوبة المنصوص عليها حسب القانون .

محمد شقير

المحامي محمد شقير / محمد شقير

תצהיר

אני הח"מ, מוחמד אבראחים עלי שבאנת מתושבי סנגל נושא ת.ז. או דרכון מס' 911724839, לאחר שהזדהרתי כי עלי להצהיר את האמת, ואם לא אעשה כן אחיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת כדלקמן:

חנני מצהיר כי אני אחד מיורשי אבי חמנוח אבראחים עלי מחמוד אשר נפטר בתאריך 21/9/1963

חנני מצהיר כי חלקת האדמה מס' 26 + 29 + 32 + 131 + 138 + מגוש מס' 6 היא בבעלותינו ורשומה על שם אבי חמנוח ואשר נמצאת במקום אל מג'רבאת

הנני מצהיר כי עבדנו באדמה במהלך השנים הקודמות והיא נטועה בגידולים עונתיים.

חנני מצהיר כי מאז חקמת המאחו התחילו הבעיות אשר נמנענו מלזרוע האדמה או לחרוש אותה.

חנני מצהיר כי עד סוף שנת 2009 הינו עובדים באדמה וחורשים אותה וכי מאז תחילת שנת 2010 השתלטו המתנחלים על האדמה ומנעו אותנו מלזרוע אותה.

חנני מצהיר כי האדמה הנ"ל מהווה מקור פרנסה בסיסי למשפחתי וכי התמשכות מניעתנו מלעבוד בה פוגע במקור הפרנסה הבסיסי למשפחתי ולאור זאת אבקש להוציא את המתנחלים ולחזיר את האדמה לנו

חשם חנייל שמי והחתימה למטה חתימותי.

חתימת המצהיר

אישור

אני עו"ד מוחמד שקיר מאשר כי בתאריך 23/12/2010 חתם בפני מר מוחמד אבראחים עלי שבאנת אשר זיחח עצמו ע"פ ת.ז. או דרכון מס' 911724839, וזו לאחר שהזדהרתי כי עליו להצהיר את האמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן.

עו"ד מוחמד שקיר

אישור עו"ד

אני הח"מ עמר אבו אל אעמל מירושלים, השולט בשפה הערבית והעברית תרגמתי את העותק מהתצהיר חנייל תרגום מפורט, בתאריך 24/11/2010.
(מצייב העותק מהתצהיר חנייל).

עמר אבראחם
חתימת העדות

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

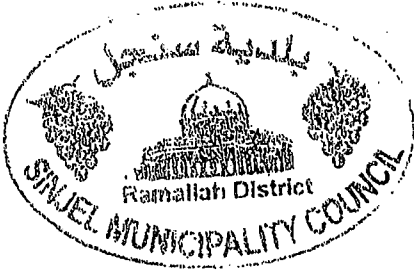
מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

נספח מס' 5: אישור מטעם מועצת עיריית סינג'יל בדבר זכויותיו
הקנייניות של העותר ושל אביו בחלקות ועל הקשר
ביניהם

التاريخ: 2010-12-23

لمن يهمه الامر

تشهد بلدية سنجل ان السيد محمد ابراهيم شبانة حامل هوية رقم 911724839 من مواليد وسكان بلدة سنجل ويملك ويتصرف بحصة من الاراضي الكائنة في موقع المغربات منذ عشرات السنين والمسجلة باسم والده المرحوم ابراهيم علي محمود والتي تحمل الارقام 26, 29, 32, 131, 138, حوض رقم (6) من اراضي بلدة سنجل وان تباين الاسم الاخير في ما بين اخراج القيد والهوية هو ان محمود اسم العائلة وان اسم شبانة في الهوية هو اسم الحامولة وان عائلة محمود هي فخذ من عائلة شبانة, وانه لا يوجد اي شخص اخر معروف بهذه الاسماء وان كلا الاسمين للشخص المذكور اعلاه.

بناء على طلبه اعطي هذه الشهادة

رئيس بلدية سنجل
ايوب سويد

(Handwritten signature and date)

בשם חאלותים הרתמן הרהיים

הרשות הלאומית הפלסטינית
משרד השלטון המקומי
עיריית סנגל

חתימה: 23/12/2010

לכל המעניין בדבר

עיריית סנגל מאשרת בזאת כי מר מוחמד אבראהים שבאנה נושא ת.ז מס' 911724839 אשר נולד בסנגל ומתושביה והוא הבעלים והמשתמש בחלקה מאדמות אשר נמצאות במקום אל מגירבאת מאז עשרות השנים ורשומה על שם אביו המנוח אבראהים עלי מחמוד ושנושא המספרים 26, 29, 32, 131, 138, גוש מס' (6) מאדמות כפר סנגל וכי השנוי בשם האחרון אשר מופיע בנוסח הרישום ובתעודות הזכות כי מחמוד הוא שם המשפחה ושם שבאנה בתעודות הזכות הוא שם אלהאמולת וכי משפחת מחמוד היא ירך ממשפחת שבאנה, וכי אין בן אדם אחר המוכר בשמות אלה וכי שני השמות הן לאיש חנייל.

לפי בקשתו קיבל האישור הזה

ראש עיריית סנגל
איוב סודי

חותמת עיריית סנגל

סנגל-רמאלח- טלפון: 02-2809567 פקס-02-2809791

אימייל Siniel_Municipality@yahoo.com

אישור ע"ד

אני הח"מ עו"ד עמר אבו אל אעמל מירושלים, השולט בשם הערבית והעברית תרגמתי את העתק מחמכתב חנייל תרגום מפורט, בתאריך 25/12/2010. מצייב העתק מחמכתב חנייל.

~~עמר אבו אל אעמל
מירושלים
25/12/2010~~

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

**נספח מס' 6:דרישות הפינוי שהוצאו כנגד הפלישות ביום
15.6.2010**

צבא הגנה לישראל

**צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון)
(מס' 1586), התשס"ז-2007**

דרישה

אל

לתלייה במקרקעין

א.ג.ג.,

1. בהתאם לסעיף 2(א) לצו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון) (מס' 1586), התשס"ז-2007 (להלן - "הצו") הנך נדרש בזה להגיש בפניי, בתוך 15 יום ממועד מסירת דרישה זו, תצהיר הנתמך במסמכים, המפרט מדוע אין לראות בשימוש שנעשה על ידך במקרקעין, כמפורט להלן, משום שימוש מפריע במקרקעין פרטיים, כהגדרתו בצו.
2. מובא בזה לידיעתך, כי בהתאם לסעיף 2(ב) לצו, אם לא תגיש תצהיר כאמור, אהיה רשאי, בעצמי או באמצעות מי מטעמי, להפסיק את השימוש במקרקעין הפרטיים ולסלק כל דבר שיש בו כדי להוות שימוש מפריע במקרקעין.
3. להלן פירוט השימוש: הצבת גידור ונטיעת עצים.
4. להלן זיהוי המקרקעין: חלקת אדמה באדמות הכפר סגיל, המסומנת על גבי תצלום האוויר המיושר המצ"ב.

15/6/07
ת א ר י ד

יואב (פולק) מרזבני תא"ל
ראש המינהל האזרחי

מסירת הדרישה

דרכי מסירת הדרישה

הדרישה נמסרה על ידי

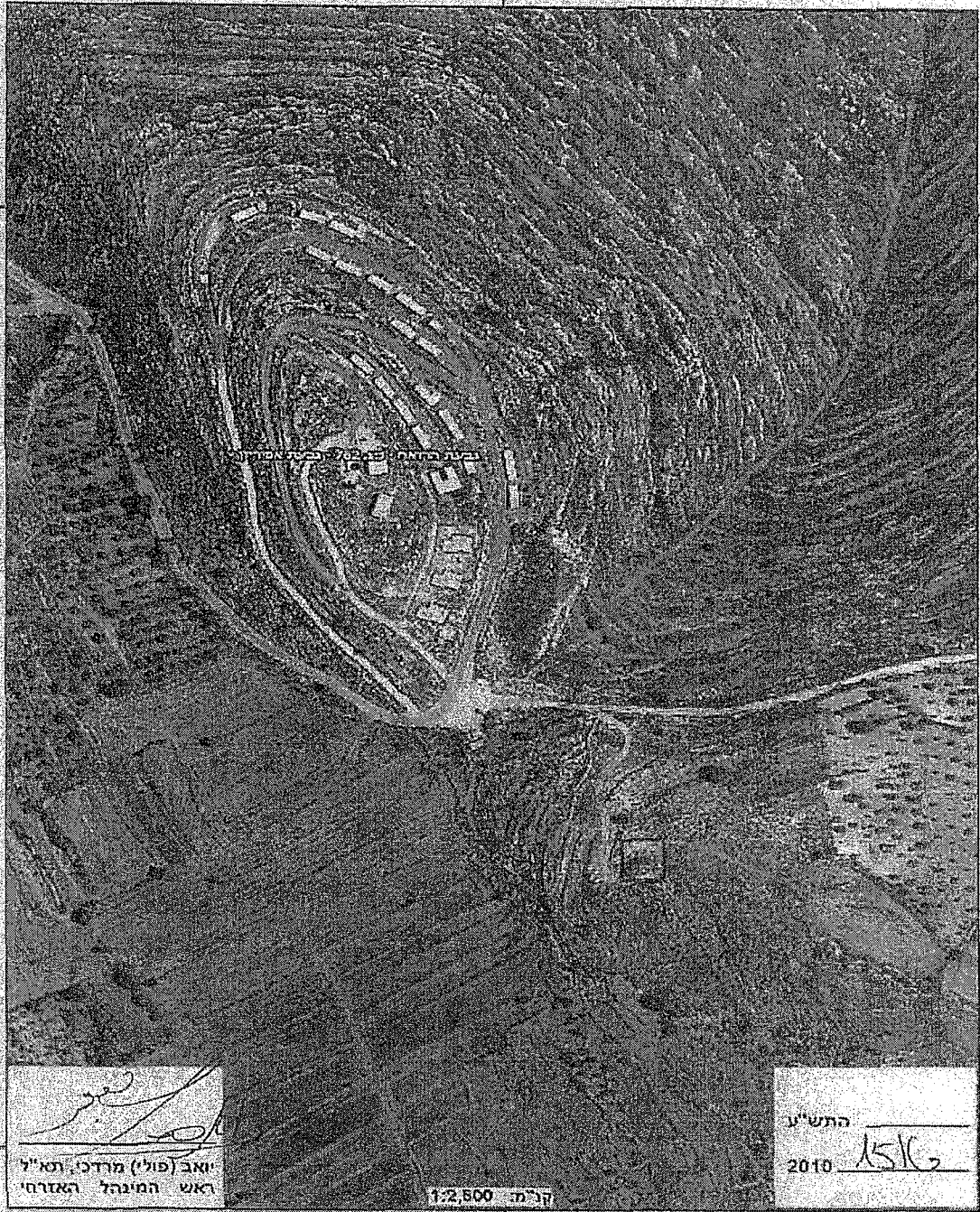
ת א ר י ד

שם מוסר הדרישה

שמור

שמור

צבא הגנה לישראל
צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון)
(תס' 1586), התשס"ז-2007

שמור

706642

צבא הגנה לישראל

צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון)
(מס' 1586), התשס"ז-2007

דרישה

אל

לתלייה במקרקעין

א.ג.נ.,

5. בהתאם לסעיף 2(א) לצו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון) (מס' 1586), התשס"ז-2007 (להלן - "הצו") הנך נדרש בזה להגיש בפני, בתוך 15 יום ממועד מסירת דרישה זו, תצהיר הנתמך במסמכים, המפרט מדוע אין לראות בשימוש שנעשה על ידך במקרקעין, כמפורט להלן, משום שימוש מפריע במקרקעין פרטיים, כהגדרתו בצו.

6. מובא בזה לידיעתך, כי בהתאם לסעיף 2(ב) לצו, אם לא תגיש תצהיר כא מור, אהיה רשאי, בעצמי או באמצעות מי מטעמי, להפסיק את השימוש במקרקעין הפרטיים ולסלק כל דבר שיש בו כדי להוות שימוש מפריע במקרקעין.

7. להלן פירוט השימוש: הצבת גידור ונטיעת עצים.

8. להלן זיהוי המקרקעין: חלקת אדמה באדמות הכפר סג' יל, המסומנת על גבי תצלום האוויר המיושר המצ"ב.

ת א ר י ד

ראש המינהל האזרחי

מסירת הדרישה

דרכי מסירת הדרישה

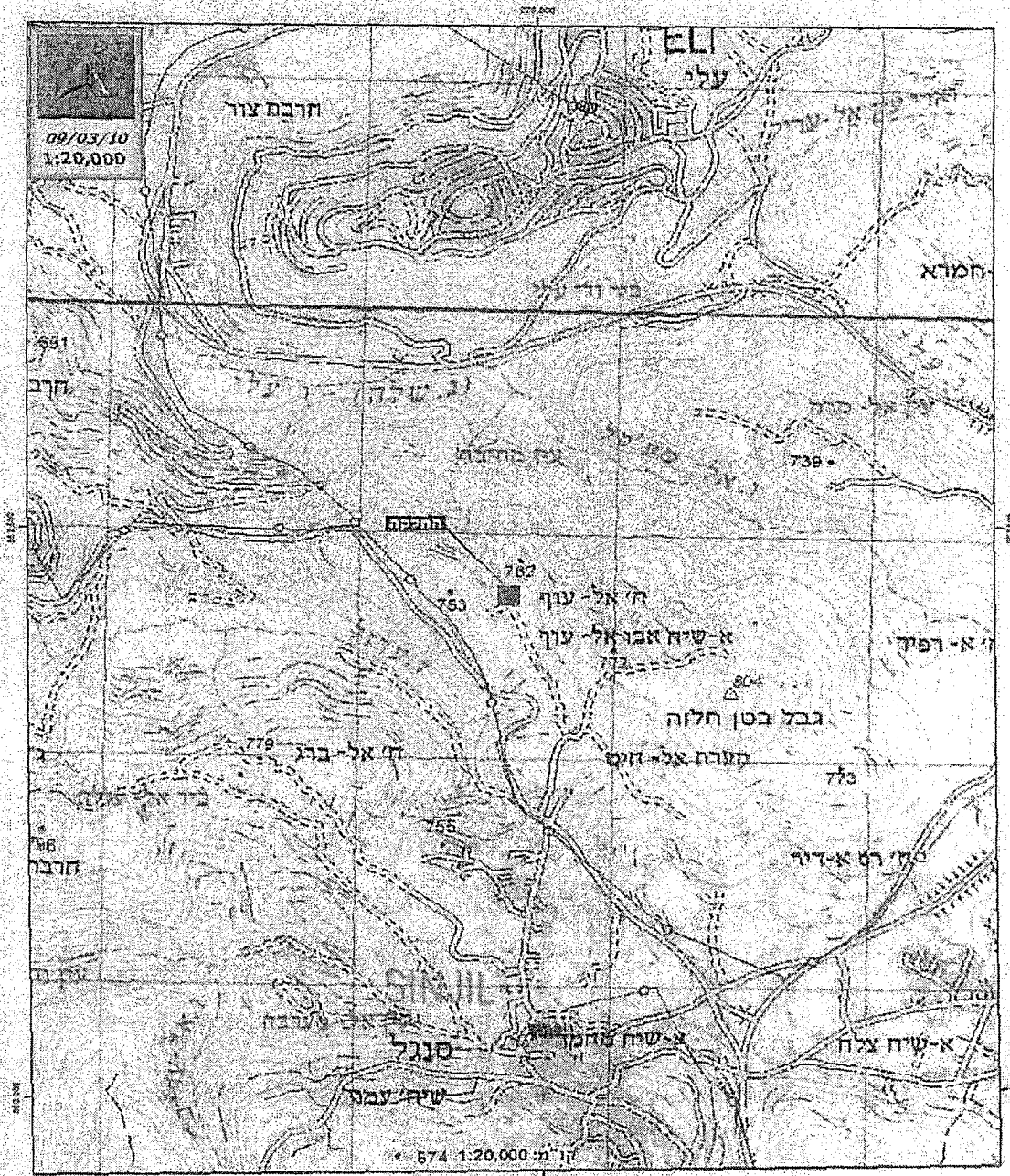
הדרישה נמסרה על ידי

שם _____ מוסר _____ הדרישה _____ ת א ר י ד

צבא הגנה לישראל
צו בדבר מקרקעין (שימוש מפרוע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון)
(מס' 1586), התשס"ז-2007

צבא הגנה לישראל
צו בדבר מקרקעין (שימוש מפרוע במקרקעין פרטיים) (הודעה והשומרון)
(מס' 1586), התשס"ז-2007
- עזר לעיון הציבור -

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

נספח מס' 7: תמונות של הגידור והפלישה נשוא צו הפינוי

גידור, נטיעה ופריסת מערכות השקייה על אדמות העותר

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

**נספח מס' 8: העתק מתלונת בנו של העותר במשטרת ישראל
בגין הפלישה מיום 16.2.2010**

אישור בדבר הגשת תלונה

65101 /	2010	מס' תיק פל"א	ש"י	תחנת בנימין	פרטים כלליים
	פ.א.	סיווג תיק	ב' אדר תש"ע	16/02/2010	יחידה
		מס' מסמך בתיק	4354 - 762 - 2010 - 7		תאריך
02-9706770	פקס			02-9706777	מס' תיק פ"א
					טלפון
					כתובת

הריני לאשר כי,

בתאריך: 16/02/2010 13:49:00 ביחידת המשטרה: תחנת בנימין ש"י
הודיע/ה מר/ת: חסיין שבאנה אברהים מס' ת"ז: 993512342

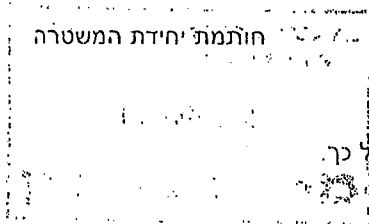
על

סעיף	נסיון	סמל ושם החוק	האשמה
(א) 447	לא	100- חוק העונשין, תשל"ז - 1977	הסגת גבול פלילית

פרטי אירוע

תאריך תחילת אירוע: 13/02/2010 08:00 תאריך סיום אירוע:
מקום אירוע: סג'ל. באחר שלא פורט לעיל
הערה:

הערה

אישור זה נועד לצורכי בירורים בעניין התלונה בלבד.

אם ברור תלונתך לא הביא לגילוי חשוד במעשה - תיגנז תלונתך ולא תשלח אליך הודעה על כך.

פרטי החוקר

שם פרטי	שם משפחה	מ"א
מונדר	חטיב	1018779

מקום השירות

תפקיד

בנימין

משרד אח"מ

חוקר

חתימה

054-5672422

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

נספח מס' 9: מכתבו של נציג יועמ"ש איו"ש, רס"ן ראני עאמר
הממליץ על הוצאת דרישות הפינוי על בסיס הצו
בדבר שימוש מפריע במקרקעין פרטיים מיום
7.3.2010

אזור	יהודה	והשומרון
לשכת	היועץ	המשפטי
ת"ד 5,	בית אל	90631
טל':	02-9977071/711	
פקס:	02-9977326	
511/00	-	706642
כ"א	באדר	התש"ע
7	במארס	2010

מנהא"ז - רמ"א

מנהא"ז - רת"ח תשתית

מנהא"ז - רמת"ק רמאללה

מנהא"ז - מנהל יחידת הפיקוח

מת"ק רמאללה - מר עוזי גילה

מ"י - תחנת בנימין - קצין הפס"ד (בפקס)

הנדון: המלצה להוצאת צו שימוש מפריע במקרקעין פרטיים סמוך ל"גבעת הרואה"

של קת"ת רמאללה: תכ- 331, מיום 25/2/10

של קת"ת רמאללה: תכ- 315, מיום 17/2/10

שלנו: 511/00 - 687976, מיום 4.9.08

1. במכתביו של קצין התשתיות שבסימוכין, דווח על פלישה לשתי חלקות (להלן: "החלקות"), סמוך למאחז "גבעת הרואה". כמתואר בדיווחים, בוצעו בחלקות עבודות גידור ושתילת עצי זית. בעקבות הפלישה לחלקות, הוגשו על ידי תושבים פלסטינים מכפר סינגיל תלונות במשטרת ישראל.
2. ביום 14.2.10, הוגשה למת"ק רמאללה תלונה, לפיה מתיישבים מגבעת הרואה ביצעו עבודות גידור סביב החלקות.
3. מבדיקת השטח על ידי קצין התשתיות ביום 17.2.10, עלה כי חלקה הממוקמת דרומית מזרחית לגבעת הרואה, גודרה וניטעו בה שתילי זית. בנוסף, חלקה אחרת הממוקמת דרומית מערבית לגבעת הרואה גודרה. במכתבו של קצין התשתיות מיום 25.2.10 שבסימוכין, עלה לאחר בדיקה מעודכנת, כי גם בחלקה השנייה ניטעו שתילי זית.
4. נציין כי, מדובר בחלקות הממוקמות בשטח הנתון לסכסוך מתמיד בין תושבי גבעת הרואה לתושבי סנגיל. על רקע סכסוכים אלה, ביום 4.9.08 ניתנה על ידנו חוות דעת שבסימוכין, לפיה נדחו טענות המתיישבים הישראלים ונקבע כי, יש לסייע לתושבים פלסטינים מהכפר סנגיל בעיבוד והחזקת החלקות שבשטח המריבה.
5. לאור הנתונים המפורטים לעיל, אנו בדעה כי יש להתייחס לגידור שהוקם ולעצים שניטעו כפלישה לאדמות פרטיות פלסטיניות.
6. בנסיבות אלה, אנו ממליצים בפניך לנקוט הליכים לסילוק הפלישות לפי הצו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון) (מס' 1586), התשס"ז-2007. רצ"ב טיוטה של דרישות המתייחסות לשתי החלקות הנ"ל.

בברכה,

ראוני עאמר, רס"ן
ק' ייעוץ מדור מקרקעין המשפטי
בשם היועץ

לוטים:

דרישות בהתאם לצו 1586 מלוות באורתופוטו

מכתביו של קת"ת רמאללה מיום 17.2.10 ומיום 25.2.10

מכתבנו מיום 4.9.08

שמור

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

**נספח מס' 10: צילום אוויר של השטח הכולל את החלקות
המעובדות של העותר (לפני הפלישה), וכן את
הנקודות בהן בוצעה הפלישה והגידור**

המאחז "גבעה
"הרואה"

אזור פלישה ב': גידור
החלקות מדרום למאחז

אזור פלישה א':
גידור ונטיעת עצים

כיוון הכפר
סינג'יל

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

נספח מס' 11: פניית בא-כוח העותר אל נציג יועמ"ש איו"ש
מיום 1.11.2010

Michael Sfar, Adv.
Shlomy Zecharia, Adv.
Neta Patrick, Adv.
Avisar Lev, Adv.
Emily Schaeffer, Adv.

מיכאל ספרד, עו"ד
שלומי זכריה, עו"ד
נטע פטריק, עו"ד
אבישר לב, עו"ד
אנולי שפר, עו"ד

01/11/2010

לכבוד

רס"ן ראני עאמר

ק' ייעוץ מדור מקרקעין

לשכת יועמ"ש איו"ש

ת.ד. 5 בית אל 90631

באמצעות פקס מס': 02-9977326

הנדון: התראה על חובת פינוי מכוח הצו בדבר שימוש מפריע באדמות סינג'יל (סמוך ל"גבעת הרואה")

תלונה משטרתית בגין בב"ח תיק פל"א 65101/10

מרשי, מוחמד אבראהים עלי שבאנה ת.ז. 911724839 וארגון 'יש דין'

שלנו: 2040/10

שלום רב,

1. אני פונה אלייך בשם מרשי שבנדון, תושב סינג'יל ובעליה של חלקות 131 ו-138 בגוש 6 במוקע למברקאת שנמצאת צפונית לכפר סינג'יל. ביום 16.2.10 הגיש מרשי תלונה משטרתית שמספרה בנדון, בגין גידור חלק מאדמתו. התיק נגנז בעילת "עברייין לא נודע" וצולם על ידינו.
2. במהלך עיון בתיק נתגלה כי הומלץ על ידי יועמ"ש איו"ש להוציא דרישה מכוח הצו בדבר שימוש מפריע לגבי החלקה נשוא התלונה.
3. נבקש לקבל מענה לסוגיות הבאות:
 - (א) האם הוצאה בסופו של דבר דרישת פינוי מכוח הצו בדבר שימוש מפריע?
 - (ב) במידה ואכן הוצאה דרישה כאמור, נודה על קבלת עדכון מתי הוצאה הדרישה וכן על קבלת העתק ממנה, בצרוף מפה המאפשרת קריאה בהירה של השטח המסומן.
 - (ג) במידה ולא הוצאה דרישה כאמור, חרף המלצתך, נבקש לדעת את הסיבה לכך.
 - (ד) האם הוגש ערר בעקבות הדרישה? במידה וכן – נודה על קבלת עדכונים בנוגע למצב הערר נכון לכתובת שורות אלה.
4. אני מודה לך על הטיפול בפנייתי.
5. מצ"ב ייפוי כוח מאת מרשי למכתבי זה.

שלומי זכריה, עו"ד
בכבוד רב,

מוחמד אברהים עלי שבאנה

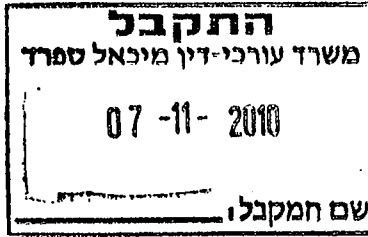
נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

נספח מס' 12: תשובת נציג יועמ"ש איו"ש אל בא-כוח העותר

מיום 7.11.2010

בלמים
-1-

אזור	יהודה	והשומרון
לשכת	היועץ	המשפטי
ת"ד	5, בית אל	90631
טל':	02-9977071/711	
פקס:	02-9977326	
511/02	-	713343
ל'	במרחשון	התשע"א
7	בנובמבר	2010

לכבוד
שלומי זכריה, עו"ד
באמצעות פקס: 03-6206950

ח.כ.

הנדון: צו שימוש מפריע באדמות סג'יל סמוך ל"גבעת הרואה"
שלך מיום 1.11.10

1. הרינו לאשר קבלת מכתבך שבסימוכין.
2. נשיבך כי, ביום 15.6.10 חתם רמ"א על שתי דרישות לסילוק הפלישה נושא פנייתך, מכוח הצו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון) (מסי 1586), התשס"ז-2007.
3. הדרישות נתלו בחלקות ביום 28.6.10 על ידי נציגי המת"ק.
4. בהתאם לסעיף 2(א) לצו שימוש מפריע, נדרשו הפלושים להגיש לרמ"א, בתוך 15 יום ממועד מסירת הדרישות, תצהיר הנתמך במסמכים, המפרט מדוע אין לראות בשימוש שנעשה על ידם במקרקעין, משום שימוש מפריע במקרקעין פרטיים. תצהירים כאלה לא התקבלו במשרדנו.
5. כמו כן, לא ידוע לנו על עררים שהוגשו בעקבות הדרישה הנייל.
6. נמשיך ונעדכןך בדבר המשך החליכים בדרישה.
7. בברכה,

תאמר סעיד, מדין
ק' ייעוץ היועץ המשפטי
בשם

לוטות: דרישות+מפות

בלמים

713343

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

נספח מס' 13: פנייתו הנוספות של בא-כוח העותר אל יועמ"ש
איו"ש מיום 7.12.2010

Michael Sfar, Adv.
Shlomy Zecharia, Adv.
Avisar Lev, Adv.
Emily Schaeffer, Adv.
Ido Tamari, Adv.

מיכאל ספרד, עו"ד
שלומי זכריה, עו"ד
אבישר לב, עו"ד
אמילי שפר, עו"ד
עידו תמרי, עו"ד

07/12/2010

ק' ייעוץ מדור מקרקעין
סגן תאמר סעיד
לשכת יועמ"ש איו"ש
ת.ד. 5, בית אל, 90631
ובאמצעות פקס': 02.9977.326

לכבוד
ראש המנהל האזרחי בגדה
תא"ל מוטי אלמוז
לשכת המנהל האזרחי
ת.ד. 46, בית אל, 90631
ובאמצעות פקס': 02.99.77.341

הנדון: דרישה לפינוי מכוח הצו בדבר שימוש מפריע באדמות סינג'יל (סמוך למאחז הבלתי

מורשה 'גבעת הרואה') שהוצא באדמות שבבעלות מרשי

תלונה משטרתית בגין בב"ח תיק פל"א 65101/10

מרשי, מוחמד אברהים עלי שבאנה ת.ז. 911724839 וארגון 'יש דין'

סימוכין: מכתבו של סגן תאמר סעיד מיועמ"ש איו"ש מיום 7.11.2010 (מספרכם – 511/02 – 713343)

מכתב הח"מ מיום 1.11.2010 (שלנו – 2040/10)

שלום רב,

1. ביום 7.11.2010 נתקבל במשרדנו מכתבו של נציג יועמ"ש איו"ש שבסמך, בו נמסר לנו כי ביום 15.6.10 הוצאו על ידי ראש המנהל האזרחי שתי דרישות על סמך הצו בדבר שימוע מפריע לסילוק הפלישה, לחלקות הנמצאות בבעלות מרשינו (חלקות 131 ו-138 בגוש 6 במוקע למברקאת שנמצאת צפונית לכפר סינג'יל), וזאת בעקבות תלונתו
2. בסעיף 4 למכתב זה צוין כי לא התקבלו במשרדכם כל למימוש תצהירים המסבירים מדוע אין לממש את הצו, וכן כי לא הוגשו עררים, וזאת בחלוף למעלה מחמישה חודשים מאז נתלה הצו בחלקות מרשינו.
3. מבירור שקוים עם מרשינו זה לא מכבר, עולה כי הפלישה לחלקותינו עודנה נמשכת ולא חל כל שינוי במצב הדברים בשטח, וזאת קרוב לחצי שנה מאז הוצא הצו בדבר שימוש מפריע.
4. הפלישה לאדמה, ארעה, כזכור, עוד בתחילתה של שנת 2010, ועם זיהויה בחודש פברואר 2020, הגיש מרשי את תלונתו למשטרה.
5. מטעמים מובנים, כל זמן שהפלישה עודנה מתקיימת, מנוע מרשי מלהגיע לאדמתו, לממש את זכויותיו הקנייניות וכן להפיק פרנסה מאדמה זו. פרק זמן זה נמשך כשנה, כאשר מתוך פרק זמן זה של שנה, חלפה לה חצי שנה מאז הוצאו צווי הפינוי על ידי רשויות אכיפת החוק, אולם מבלי שצוויים אלה ייאכפו, זאת כבר ידענו לא אחת, יהפכו אלה לאות מתה.

6. נבקש לציין בנקודה זו, כי הפלישה ארעה בסמוך למאחז הבלתי מורשה "גבעת הרואה" (נ.ג. 762), מאחז אשר תוחם עוד בשנת 2004 על ידי אלוף פיקוד המרכז, וזאת מתוקף הצו בדבר מבנים בלתי מורשים (הוראת שעה)(יהודה ושומרון)(מסי 1539), התשס"ד-2003, אשר הוארכו מעת לעת, כאשר ההארכה האחרונה ארעה בחודש מאי 2010.
7. ברם, כפי שכבר למדנו על המתרחש בתא-שטח זה, הוצאת צווים שאליה לא נלווית אכיפה, משולה בעיני עבריני האזור כהשחתת ניירות לריק, ולא כסנקציה ברת-אכיפה, בוודאי לא היכן שהרשויות נמנעות באופן מופגן מביצוע המוטל עליהן, משך זמן כה ארוך (כחצי שנה, כזכור).
8. לפיכך, הנכם נדרשים לפעול מיידית לסילוק הפלישה מאדמות מרשי, ולהבטחת גישתו אליה בהקדם האפשרי. במידה ולא תעשו כן, אמליץ למרשי לנקוט בכל הצעדים המשפטיים העומדים לרשותו.
9. מובן, כי אין באמור במכתבנו זה או בשאינו אמור בו כדי להוות ויתור במפורש או מכללא על כל זכות הנתונה למרשי על פי כל דין.

בכבוד רב,

עידו תמרי, עו"ד

שלומי זכריה, עו"ד

z:\documents\cases\yesh din\2040-2-letter.doc

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

**נספח מס' 14: העתק הודעותיהם של המשיבים מימים
6.9.2011 ו- 12.5.2011, 9.3.2011**

Handwritten signature or initials in the top left corner.

בג"ץ 9711/10

בית המשפט העליון
09-03-2011
נתקבל לעבדוק (נצ)

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

מוחמד אברהים עלי שבאנה
על ידי ב"כ עו"ד מיכאל ספרד ואח'
רח' יהודה הלוי 45, תל-אביב 65157
טל': 03-6206947/8/9 פקסי': 03-6206950

העותר

נגד

התקבל
משרד עורכי-דין מיכאל ספרד
09-03-2011
שם המקבל: המשיבים

המפקד הצבאי לאזור יהודה ושומרון ואח'
על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טל': 02-6466305; פקסי': 02-6467011

תגובה מקדמית מטעם המשיבים

1. בהתאם להחלטת כבוד השופט אי גרוניס מיום 30.12.2010, מתכבדים המשיבים להגיש את תגובתם לעתירה.
2. עניינה של העתירה בבקשתם של העותרים לאכוף פינוי מכוח צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה ושומרון) (מס' 1586), התשס"ז-2007, שהוצא ביום 15.6.2010, ומורה לפולשים לפנות חלקת אדמה באזור הכפר סינגייל (להלן – הצו או צו שימוש מפריע). העתק הצו צורף כנספח 1 לעתירה.
3. בכוונת המשיבים לפעול לאכיפתו של הצו האמור. ואולם, בעת האחרונה מתנהלת במנהל האזרחי עבודת מטה במטרה לקבוע את אופן פינוי פלישות בהתאם להוראות צו שימוש מפריע. בעניין זה צפוי להתקיים דיון בראשותו של מפקד כוחות צה"ל באיו"ש ביום 13.3.2011, בהשתתפות גורמים בכירים בצה"ל, המינהל האזרחי, משטרת ישראל ומשרד המשפטים.
4. אשר על כן, מבקשים המשיבים מבית המשפט הנכבד, כי יתאפשר להם להגיש הודעת עדכון נוספת, לאחר קיום הדיון האמור, עד ליום 4.4.2011.

היום, ב' אדר ב תשע"א
08 מרץ 2011

רועי שויקה
סגן לפרקליט המדינה

בג"ץ 9711/10

בית המשפט העליון

בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

<p>החקבל משרד עורכי-דין מיראל ספרד</p> <p>12-05-2011</p> <p>שם המקבל: _____</p>
--

העותר

מוחמד אברהים עלי שבאנה
על ידי בייכ עוייד מיכאל ספרד ואחי
רחי יהודה הלוי 45, תל-אביב 65157
טל': 03-6206947/8/9 פקסי: 03-6206950

נ ג ד

המפקד הצבאי לאזור יהודה ושומרון ואחי
על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טל': 02-6466305 ; פקסי: 02-6467011

המשיבים

הודעה מעדכנת מטעם המשיבים

1. בהתאם להחלטת כבוד השופט אי גרוניס מיום 10.3.2011, ובהתאם להחלטה בבקשה להארכת מועד, מתכבדים המשיבים להגיש הודעה מעדכנת מטעמם.
2. עניינה של העתירה בבקשתם של העותרים לאכוף פינוי מכוח צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה ושומרון) (מסי 1586), התשס"ז-2007, שהוצא ביום 15.6.2010, ומורה לפולשים לפנות חלקת אדמה באזור הכפר סינגייל (להלן – הצו).
3. ראש המינהל האזרחי ביהודה ושומרון נדרש לפני כמה ימים לעניינו של הצו. ראש המנהל האזרחי הורה, שהפינוי מכוח הצו יבוצע לא יאוחר מסוף חודש אוגוסט 2011.
4. בנסיבות אלו, נראה כי העתירה התייתרה, ודינה להימחק. לחלופין, אם יחליט בית המשפט הנכבד שטרם הגיעה העת למחיקת העתירה, המשיבים יבקשו לאפשר להם להגיש הודעת עדכון עד ליום 15.9.2011.
5. הודעה זו נתמכת בתצהירו של תת-אלוף מוטי אלמוז, ראש המינהל האזרחי ביהודה ושומרון.

היום,

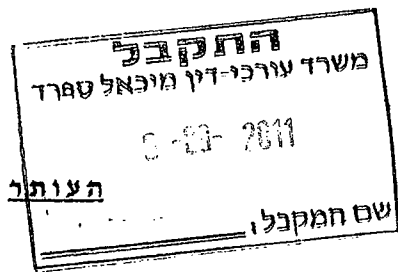
חי אייר תשע"א

12 מאי 2011

דועי שוקת
סגן לפרקליט המדינה

בג"ץ 9711/10

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

מוחמד אברהים עלי שבאנה
על ידי ב"כ עו"ד מיכאל ספרד ואח'
רח' יהודה הלוי 45, תל-אביב 65157
טל': 03-6206947/8/9 פקס': 03-6206950

נ ג ד

המפקד הצבאי לאזור יהודה ושומרון ואח'
על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טל': 02-6466305; פקס': 02-6467011

ה מ ש י ב י מ

הודעה מעדכנת מטעם המשיבים

1. בהתאם להחלטת כבוד השופט אי גרוניס מיום 12.6.2011, מתכבדים המשיבים להגיש הודעה מעדכנת מטעמם.
2. עניינה של העתירה בבקשתם של העותרים לאכוף פינוי מכוח צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה ושומרון) (מס' 1586), התשס"ז-2007, שהוצא ביום 15.6.2010, ומורה לפולשים לפנות חלקת אדמה באזור הכפר סינגייל (להלן – הצו).
3. כזכור, בהודעתם מיום 12.5.2011, מסרו המשיבים כי ראש המנהל האזרחי הורה, שהפינוי מכוח הצו יבוצע לא יאוחר מסוף חודש אוגוסט 2011.
4. ואולם, על פי הנמסר מהמשיבים, במסגרת הערכות הרשויות לקראת הפינוי, ומימוש ההתחייבות לבית המשפט הנכבד, נמצא כי נפלה טעות בתיחום הפלישה במפת המקרקעין שצורפה לדרישה. הסתבר, כי סימון המקרקעין על גבי המפה בוצע בסטייה מגבולות הפלישה בפועל. בכל הקשור לחלקה אחת, המדובר בחפיפה חלקית בין הסימון במפה לבין גבולות המימוש המתקיים בפועל ובנוגע לחלקה האחרת, מדובר בחוסר התאמה בין הסימון לבין השימוש בפועל.
5. בנסיבות אלו, ועל אף שהדרישה לפינוי נתלו במקרקעין וכוונת הרשויות הייתה לפעול לסילוק הפלישה במיקום בו היא מתבצעת בפועל, הרי שלא ניתן היה לבצע את הפינוי.

6. ביום 29.8.2011, מיד לאחר גילוי אי ההתאמה בין המפות שצורפו לדרישה לבין גבולות השימוש בפועל, חתם ראש המנהל האזרחי על דרישה חדשה ומתוקנת, אליה צורפו מפו עדכניות ומדויקות, המתחמות את גבולות הפלישה.

בהתאם להוראות הצו, לאחר תליית הדרישה ניתנים למשתמש בקרקע 15 ימים, שבמהלכם הוא רשאי להגיש לרשויות תצהיר שבו מפורט הבסיס החוקי לשימוש בשטח. רק בחלוף תקופה זו, ומשהתסברים לא הניחו את דעתו של ראש המנהל האזרחי, או שלא הוגש תצהיר, ניתן לתת החלטה בדבר פינוי מהמקרקעין, כאשר על החלטה זו ניתן להגיש ערר לוועדת העררים הצבאית, היושבת במחנה עופר.

7. נבקש לציין כי הודעה טלפונית בדבר התקלה שהתגלתה נמסר לח"מ עוד ביום 28.8.2011, ופירוט כתוב בעניין זה נשלח על ידי המשיבים לפרקליטות המדינה ביום 30.8.2011, לצורך הגשת ההודעה עוד טרם תום מועד הפינוי אליו התחייב ראש המנהל האזרחי. גיבוש טיוטת ההודעה התעכב, בשל העומס עם תום הפגרה, אצל הח"מ, ועל כך אבקש להתנצל.

8. בנסיבות העניין, יבקשו המשיבים כי יתאפשר להם להגיש הודעת עדכון עד ליום 27.9.2011.

9. הודעה זו נתמכת בתצהירו של סא"ל צביקה כהן, ראש תחום תשתית במנהל האזרחי ביהודה ושומרון.

היום,
ז' אלול תשע"א
06 ספטמבר 2011

דו"ע שויקה
סגן לפרקליט המדינה

תצהיר

אני הח"מ, סא"ל צביקה כהן, מצהיר בזאת כלהלן:

1. אני משמש בתפקיד ראש תחום תשתית במינהל האזורי ביהודה ושומרון.
2. תצהירי זה ניתן לתמיכה בהודעה מעדכנת מטעם המשיבים בתיק בניץ 9711/10 (להלן - **הודעת המשיבים**).
3. העובדות המפורטות בהודעת המשיבים הן אמת.
4. זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

צביקה כהן, סא"ל
ראש תחום תשתית
מינהל א"ז איו"ש

אישור

אני הח"מ, אליזבט בן-אלעזר, ע"ד, מאשר בזו כי ביום 5.9.11 התקיימה ביני סא"ל צביקה כהן, (למעלה מוזכר לי אישית, ולאחר שהצהרתי כי עליו לומר את האמת, שאם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונש) האמת. ביום 5.9.11 התקיימה ביני סא"ל צביקה כהן, (למעלה מוזכר לי אישית, ולאחר שהצהרתי כי עליו לומר את האמת, שאם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונש) האמת.

אליזבט בן-אלעזר, ע"ד
מ.ר.ר. 57072

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

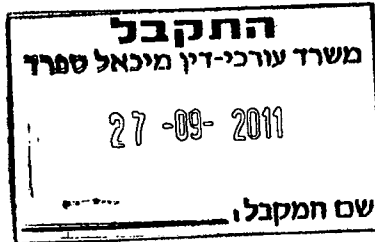
נספח מס' 15: העתק הודעתם של המשיבים מיום 27.9.2011

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 9711/10

מוחמד אברהים עלי שבאנה
על ידי ב"כ עו"ד מיכאל ספרד ואח'
רח' יהודה הלוי 45, תל-אביב 65157
טל': 03-6206947/8/9 פקסי: 03-6206950

העותר

נ ג ז

המפקד הצבאי לאזור יהודה ושומרון ואח'
על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים, ירושלים
טל': 02-6466305; פקסי: 02-6467011

המשיבים

הודעה מעדכנת מטעם המשיבים

1. בהתאם להחלטת כבוד השופט אי גרוניס מיום 7.9.2011, מתכבדים המשיבים להגיש הודעה מעדכנת מטעמם.
 2. כזכור, עניינה של העותרת בבקשתם של העותרים לאכוף פינוי מכוח צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (יהודה ושומרון) (מס' 1586), התשס"ז-2007, שהוצא ביום 15.6.2010, ומורה לפולשים לפנות חלקת אדמה באזור הכפר סינגייל (להלן – הצו).
 3. כפי שעדכנו המשיבים, ביום 29.8.2011, חתם ראש המנהל האזרחי על דרישה חוזשה ומתוקנת, אליה צורפו מפות עדכניות ומדויקות, המתחמות את גבולות הפלישה.
 4. נבקש לעדכן כי ביום 18.9.2011 הוגשו שני תצהירים, על ידי יהונתן רוטשילד ויהודה אליצור, המיוצגים על ידי עמותת רגבים ועו"ד אבינעם שמעון, במענה לדרישה שניתנה מכוח הצו.
- בתצהירים נטענו עובדות שונות בדבר השימוש שנעשה במקרקעין לאורך השנים. התצהירים הועברו לבדיקת גורמי המקצוע בתחום תשתית במנהל האזרחי.

5. בנסיבות אלו, יבקשו המשיבים כי יתאפשר להם לשוב לעדכן עד ליום 30.10.2011. כמו כן, דומה כי בנסיבות האמורות, יש לצרף את מגישי התצהירים כצד להליך שלפנינו.

היום,
כ"ח אלול תשע"א
27 ספטמבר 2011

רנני שויקה
סגן לפרקליט המדינה

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

נספח מס' 16: העתק ממכתבו של עו"ד זכריה מיום 3.10.2011

Michael Sfard, Adv.
Shlomy Zecharia, Adv.
Avisar Lev, Adv.
Emily Schaeffer, Adv.
Ido Tamari, Adv.
Carmel Pomerantz, Adv.

מיכאל ספרד, עו"ד
שלומי זכריה, עו"ד
אבישר לב, עו"ד
אמילי שפר, עו"ד
עידו תמרי, עו"ד
נרמל פומרנץ, עו"ד

03/10/2011

לכבוד
עו"ד רועי אביחי שויקה
מחלקת הבג"צים – פרקליטות המדינה
באמצעות פקס מס': 02.6467011

ח.נ.,

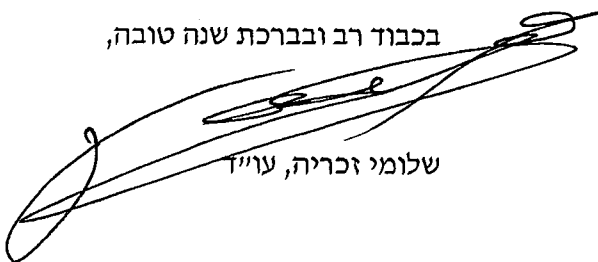
הנדון: בג"ץ 9711/10 שבאנה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

סימוכין: הודעה מעדכנת מטעמך מיום 27.9.11

שלום רב,

1. הריני לפנות אלייך בהמשך להודעה המעדכנת שהוגשה על ידך כמפורט בסימוכין.
2. בהודעה זו מסרת כי הוגשו תצהירים במענה לדרישת הפינוי המחודשת שהוגשה ביחס לצו הפינוי שהוצא בחלקות סמוך למאחז הבלתי חוקי "גבעת הרואה", לרבות האדמה שלמרשי זכויות קנייניות בה.
3. דא עקא, שלמעט פירוט של שמות מגישי התצהירים, לא נמסרו כל פרטים נוספים ביחס אליהם או ביחס לנגיעתם לחלקה נשוא העתירה. בייחוד, נמנעתם, מסיבותיכם שלכם, לצרף תצהירים אלה על נספחיהם, על מנת שאלה יתמכו בעובדות המופיעות בהודעה המשלימה.
4. לפיכך, אודה על העברת תצהירים אלה וכל חומר אחר המצוי בידי מרשייך בעניין, וזאת על מנת שנוכל לבחון מי ממגישי התצהירים מתייחס לאדמה שלמרשי הזכויות הקנייניות בה, אם בכלל, ובכך נוכל להביע עמדתנו ביחס לאמור בסעיף 5 בהודעתך, וזאת גם בהתאם לאמור בהחלטת כבי השופט גרוניס מיום 2.10.2011. לאור המועד הקבוע בהחלטתו זו של כבי השופט גרוניס, אודה על קבלת חומרים אלה עד מחר, יום ג', בשעה 12:00.
5. מובן, כי אין באמור במכתבי זה או בשאינו אמור בו כדי להוות ויתור במפורש או מכללא על כל טענה או זכות העומדת למרשיי על פי כל דין, בין אם במסגרת הדיון בעתירה בבג"ץ 9711/10 ובין אם בכל פורום אחר.

בכבוד רב ובברכת שנה טובה,

שלומי זכריה, עו"ד

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

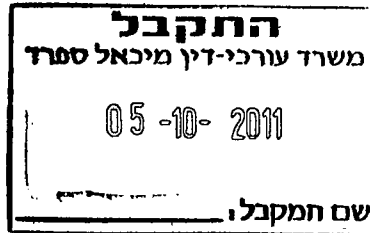
מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

נספח מס' 17: העתק ממכתבו של עו"ד שויקה, מיום 5.10.2011 ותצהירי ההתנגדות שצורפו לה

מדינת ישראל

משרד המשפטים
פרקליטות המדינה

ז' תשרי תשע"ב
05 אוקטובר 2011

אל:
עו"ד שלומי זכריה

בג"ץ 9711/10, תצהירי תגובה במענה לדרישה על פי צו שימוש מפרע

פנייתך מיום 3.10.2011

שלום,

במענה לפנייתך שבנדון, ואחר בדיקה שערך נציג יועמ"ש איו"ש אל מול בא-כוחם של המצהירים, מצ"ב התצהירים.

בברכה,

יועי שויקה
סגן לפרקליט המדינה

15-09-11;11:05 ;

1/3

במיד

המחלקה המשפטית

טי"ז אלול התשע"א
15 בספטמבר 2011

לכבוד
תא"ל מוטי אלמה, רמ"א
בית אל
במקס': 02-9977341
א.ג.

הנדון: תצהירי תגובה לדרישות בהתאם לצו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין
פרטיים) (יהודה ושומרון) (מס' 1586), התשס"ז-2007

בשם מרשיי, יהודה אליצור ויהונתן רוטשילד, הנני לפנות אליך בדברים הבאים:

1. כנגד חלקות מקרקעין אותם מחזיקים ומעבדים מרשיי, בסמוך לשכונת גבעת הראה שבגזרת בנימין, הוצאו על ידך דרישות בהתאם לצו שימוש מפריע.
2. למרשיי נתנה על ידך ארכת מועד להגשת תצהירי תגובה, עד לתאריך הנקוב מעלה.
3. מצ"ב שני תצהירי תגובה שנחתמו על ידי מרשיי.

במנוד רב,
אבינעם שמואל-גויז

15-09-11;11:05 ;

2 / 3

בסייד

תצהיר

אני הח"מ, יהונתן רוטשילד ת.ז. 035240486 לאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי באם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

1. הנני עושה תצהירי זה כמענה לדרישה שהוצאה ע"י רמי"א (ונחתמה על-ידי ביום 28.08.11) ביחס לחלקה הנמצאת ממערב למאחז גבעת הראה ומיקומה המדויק - כפי שמופיע בעזר לעיון הציבור - בצמוד ומצפון לכביש הגישה לגבעת הראה (להלן "החלקה") בהתאם לצו בדבר מקרקעין (שימוש מפרע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון) (מס' 1586) התשס"ז-2007.
2. חלקת המקרקעין הנ"ל הינה קרקע חקלאית המוחזקת ברציפות על ידי מתיישבים מגבעת הראה החל משנת 2000 ועד היום.
3. חלקה זו לא הייתה מעובדת עובר לתפיסת החזקה בה על ידי תושבי גבעת הראה.
4. אני מתגורר בגבעת הראה ולפני כשלוש שנים אני ושותפי נטענו עצי זית בחלקה ואנו ממשיכים בעיבודה עד כה ללא כל עוררין.
5. הנני להצהיר כי זהו שמך, זו חתימתי והאמור בתצהירי דלעיל אמת.

יהונתן רוטשילד
יהונתן רוטשילד

אימות חתימה

היום - 14.09.11 - הופיע בפני, עו"ד בצלאל סמוטריץ', מר יהונתן רוטשילד אשר הזדהה בפני באמצעות ת.ז. 035240486 ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי באם לא יעשה כן הוא צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם על תצהיר זה בפניי.

בצלאל סמוטריץ'
עו"ד בצלאל סמוטריץ'

בסייד

תצהיר

אני הח"מ, יהודה אליצור ת.ז. 21671236 לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת וכי באם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזאת בכתב כדלקמן:

1. הנני עושה תצהירי זה כמענה לדרישה שהוצאה ע"י רמ"א (וגוזתמה על-ידו ביום 28.08.11) ביחס לחלקה הנמצאת דרומית מערבית לשכונת הראה ומיקומה המדויק - כפי שמופיע בעזר לעיון הצמוד שצורף לדרישה - בצמוד ועל האות "ע"י בגקודה הנקראת ח' אל-צוף (להלן "החלקה") בהתאם לצו בדבר מקרקעין (שימוש מפורע במקרקעין פרטיים) (יהודה והשומרון) (מס' 1586) התשס"ז-2007.
2. חלקת המקרקעין הנ"ל הינה קרקע טרשית שמזה עשרות שנים לא נכרו בה סימני עיבוד.
3. הקרקע הוחזקה על ידי מתיישבים בגבעת הראה החל משנת 2000, ואני מחזיק בה יחד עם שותפי היום מכוחם.
4. החלקה הוכשרה לעיבוד הקלאי לפני כשלוש שנים, באמצעות כלים המסויים ונטעו בה עצי זית.
5. החזקה בקרקע נעשתה ללא עוררין, וללא כל תביעה ואו תלונה מצד מי מתושבי המקום.
6. הנני להצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי וחאמור בתצהירי דלעיל אמת.

יהודה אליצור
יהודה אליצור

אימות חתימה

היום - 14.09.11 - הופיע בפני עו"ד בצלאל סמוטריץ, מר יהודה אליצור המוכר לי ראשית ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי באם לא יעשה כן יהא צפוי לעונשים הקבועים בחוק, חתם על תצהיר זה בפניי.

בצלאל סמוטריץ
5857
עו"ד בצלאל סמוטריץ

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

נספח מס' 18: העתק מתגובת כפי שהוגשה ביום 11.10.2011

מוחמד אברהים עלי שבאנה, מס' ת.ז. 911724839

באמצעות עו"ד מיכאל ספרד ו/או שלומי זכריה ו/או
אבישר לב ו/או אמילי שפר ו/או כרמל פומרנץ ו/או מוחמד
שקיר, כולם מטעם ארגון "יש דין" – ארגון מתנדבים
לזכויות אדם, מרח' יהודה הלוי 45, תל-אביב 65157; טל:
03-6206947/8/9, פקס: 03-6206950

העותר

-- נגד --

1. מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית, האלוף אבי
מזרחי

2. ראש המנהל האזרחי בגדה המערבית, תא"ל מוטי
אלמוז

3. מפקד מחוז ש"י של משטרת ישראל, ניצב חגי דותן

כולם באמצעות ב"כ עו"ד מפרקליטות המדינה, משרד
המשפטים, רח' סלאח א-דין 29, ירושלים, פקס':
02.6467011

המשיבים

תגובת העותר להודעה המשלימה מטעם המשיבים

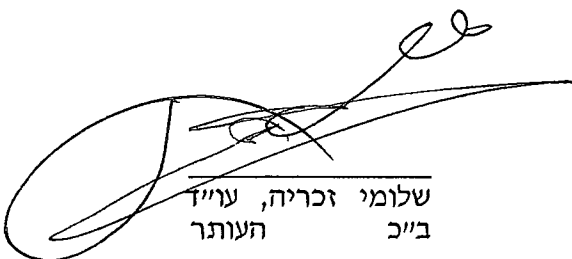
מיום 27.9.2011

בהתאם לאמור בהחלטת כב' השופט א' גרוניס מיום 2.10.2011, אשר הומצאה למשרד הח"מ ביום 3.10.2011, וכן בהמשך לבקשה מטעם העותר להארכת מועד קצרה להגשת תגובתו מיום 9.10.2011, ולהחלטת כב' הרשם ג' שני מיום 10.10.2011, מתכבד העותר להגיש את תגובתו להודעה המשלימה מטעם המשיבים מיום 27.9.2011:

1. עתירה זו הוגשה ביום 30.12.2010, וזאת בשל אי אכיפתו של צו הפינוי שהוצא ע"י המשיב מס' 2 כנגד הפלישה לאדמותיו של העותר.
2. בהודעה מעדכנת מטעם המשיבים מיום 12.5.2011, נמסר כי המשיב מס' 2 נדרש לסוגיה המועלית בעתירה וכן כי אכיפת הצו תתבצע עד לתום חודש אוגוסט 2011. על כן, ביקשו המשיבים למחוק את העתירה, או לחילופין להגיש הודעת עדכון עד ליום 15.9.2011. יוער, כי המשיבים לא כפרו בעובדות המופיעות בכתב העתירה.
3. בעקבות החלטת כב' השופט א' גרוניס מיום 12.6.2011, במסגרתה היה על המשיבים לעדכן על פעילויות האכיפה, הוגשה הודעה מעדכנת מאת המשיבים, ביום 6.9.2011, במסגרתה נטען כי "נפלה טעות" בתיחום הפלישות אשר צורפו לדרישת הפינוי, וכי טעות זו התגלתה, באורח פלא, סמוך למועד האחרון למימוש התחייבות המשיב מס' 2 מיום 12.5.2011. על כן, לשיטת המשיבים, היה צורך לבצע את הליך החתימה על דרישות הפינוי מחדש ולתלותן בשטח. המשיבים נמנעו מלצרף להודעתם זו, מסיבות השמורות עמם, את דרישות הפינוי החדשות ואת המפות הנלוות אליהן להודעתם המשלימה (אולם אלה הועברו לידי הח"מ, לאחר דרישה שהופנתה לב"כ המשיבים).

4. בהודעה המשלימה הנוכחית, מיום 27.9.2011, נמסר על ידי המשיבים כי בעקבות תליית דרישות הפינוי החדשות, הוגשו שני תצהירים במענה לדרישה, וכי התצהירים והאמור בהם נבחנים על ידי גורמי המקצוע במנהל האזרחי. גם תצהירים אלה לא צורפו להודעה המשלימה מטעם המשיבים (אולם הועברו לידי הח"מ, לאחר דרישה נפרדת).
5. את הודעתם המשלימה סיימו המשיבים בבקשה להמשיך ולעדכן את בית המשפט הנכבד ביום 30.10.2011, וזאת לאחר שגורמי המקצוע יוכלו לסיים את בדיקת העניין. כמו כן הוער, כי לנוכח נסיבות אלה, יש לצרף את מגישי התצהירים כמשיבים לעתירה.
6. עמדת העותר ביחס לאמור בהודעה המשלימה מטעם המשיבים נסמכת על שני אדנים, כדלקמן:
7. ראשית, העותר סבור, כי חרף מתדליהם המתמשכים של המשיבים בפרשה זו, אשר פורטו היטב בכתב העתירה (ראו במיוחד פסקאות 21-34 לכתב העתירה), וכן אלה שנוספו בעקבות "גילוי" אותה טעות מסתורית וחסרת פשר בסימונן של החלקות, אין מנוס מהמתנה לבחינת האמור בתצהירים אלה לאנשי המשיב מסי 2.
- יוער, כי מקריאת תצהירים אלה, עולה ברור, כי גם אם כל הכתוב בהם נכון, (והעותר כופר בכל האמור בתצהירים אלה), אין בכך כדי למנוע את אכיפת דרישות וצווי הפינוי שהוצאו על ידי המשיב, וזאת בהתאם לאמור בצו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים (יהודה והשומרון) (מסי 1586), התשס"ז-2007, ובתיקון שהוסף לצו זה באמצעות צו בדבר מקרקעין (שימוש מפריע במקרקעין פרטיים) (תיקון מסי 2) (יהודה ושומרון) (מסי 1657), התש"ע-2010. על כן, עמדת העותר בנקודה זו היא כי המתנה של שלושה שבועות נוספים עד להמשך הבדיקה הינה סבירה בנסיבות העניין, הגם שהנסיבות הכוללות של התנהלות המשיבים בעתירה תמוהות, בלשון המעטה.
8. שנית, ולעניין צירופם של המצהירים כמשיבים בעתירה: העותר סבור כי יש מקום לצירופם של אלה אשר שמם נקב בסעיף 4 להודעה המעדכנת כמשיבים (ה"ה יהונתן רוטשילד ויהודה אליצור), וככל שיורה בית המשפט על צירופם, יומצאו כלל כתבי בי הדין שנשלחו מטעם העותר אליהם, באמצעות בא-כוחם.
- יצוין, כי כפי שגם נכתב בכתב העתירה, לעותר לא הייתה ידועה זהותם של הפולשים לאדמתו, בין היתר בשל העובדה כי תיק החקירה בעניין נסגר בעילה של "עברייני לא נודע" (ראו פסקאות 21-23 לכתב העתירה). כעת, משהתבהרה באורח פלא זהות הפולשים לקרקע, העותר סבור, כמו המשיבים, כי יש מקום לצרפם לעתירה, וככל שבית המשפט יורה כאמור, העותר יפעל על סמך הוראות אלה.
9. על כן, עמדת העותר היא כי אין מנוס מהמתנה להודעת העדכון המבוקשת על ידי המשיבים עד ליום 30.10.2011, וכן כי הוא סבור, כמו המשיבים, כי מהרגע שנודעה זהותם של הפולשים, או אלה הטוענים לפלישה, יש מקום לצרפם להליך כמשיבים. העותר יפעל בעניין ככל שיורה על כך בית המשפט הנכבד.

תאריך: 11.10.2011

שלומי זכריה, עו"ד
ב"כ העותר

מוחמד אברהים עלי שבאנה

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית ואח'

נספח מס' 19: חוות דעת (ביניים) בעניין המאחזים הבלתי
חוקיים, חובר על ידי עו"ד טליה ששון, עמ' - 313

317

חוות דעת (ביניים)

בנושא

מאחזים בלתי מורשים

מוגש לראש הממשלה מר אריאל שרון, ע"י תליה שרון, עו"ד.

תכלית זו של תפיסת חזקה בקרקע מושגת על ידי עיבוד הקרקע, נטיעה, זריעה, רעייה, ישיבה פיזית בקרקע, גידור, מניעת גישה, סלילת דרכים, הצבת עמודי תאורה הצבת מבנים, השתלטות על מערות, ובדרכים אחרות.

כאשר נתפסות קרקעות פרטיות של פלסטינים על ידי מתנחלים, מחברר כי ההגנות המשפטיות העומדות להם אינן אפקטיביות.

הצעת חקיקה זו עוסקת בהגנה על המקרקעין הפרטיים של פלסטינים מפני פלישה שלא כדין אליהם.

אסקור להלן את אלה:

המצב המשפטי הנוכחי

אציין את הקשיים שהוא מעורר

אעמוד על עיקרי ההצעה המוצעת כאן

כבר בראשית הדברים אציין כי בעניין מושא הצעה זו קיימת טיטת הצעה לתיקון הצו הנ"ל, שהוכנה על ידי הלשכה המשפטית של היועץ המשפטי של יהודה ושומרון. למיטב ידיעתי ההצעה טרם עברה את אישור כל הדרגים המתחייבים בצד"ל, וטרם נבחנה על ידי היועץ המשפטי לממשלה. עיקרי ההצעה נראים לי, בצד שנויים מסוימים, ועמדתי זו שתפורט להלן נשענת על העבודה המשפטית שנעשתה בעניין.

המצב המשפטי הנוכחי ומדוע איננו מספק

מהי ההגנה המשפטית על המקרקעין הפרטיים של פלסטינים מכוח הדין הקיים? ההגנה על החזקה והקניין הפרטיים בקרקע אמורה להינתן במישור האזרחי, במישור הפלילי, ובמישור המנהלי. נבחן כל אחד מהאספקטים הללו בכל הנוגע להגנת המקרקעין הפרטיים של פלסטינים באזור.

הגנה מכוח הדין האזרחי

משנעשתה פלישה שלא כדין למקרקעי הפרט, הרי "דרך המלך" להגנת הקניין הפרטי היא לכאורה, פניה דחופה לבית משפט אזרחי בתביעה לסילוק יד. מיהו בית המשפט המוסמך אליו ניתן לפנות כאשר המחזיק הוא פלסטיני והפולש הוא ישראלי?

בבית משפט מקומי אין המחזיק יכול לתבוע את הפולש הישראלי, שכן לבית משפט מקומי אין סמכות לדון בענייניו של ישראלי.

בהעדר בית משפט אחר – נעשו כבר פניות לבתי משפט אזרחיים בישראל, שחלקם הסכימו לדון בתביעות לגופן (ראה למשל ע"א 4726/01 ג.א.ל. בע"מ נגד הימנותא בע"מ פ"ד נו(5) 617, 621). אך בדרך כלל, אין פניות כאמור. ניתן למנות מספר נימוקים לכך, ביניהם חוסר אמון בבתי המשפט בישראל, קשיי תעבורה, קושי במימון ההליך המשפטי ועוד.

נראה על כן כי דרך זו של הגשת תביעה אזרחית, שהיא לכאורה דרך העניינים הרגילה להגנה על הקניין הפרטי, אינה נותנת תשובה אפקטיבית נוכח האפשרויות המשפטיות הנתונות.

יש לציין כי דווקא בשטח איו"ש, הימנעות מנקיטת הליכים אזרחיים בנוגע לשאלת החזקה בקרקע, הינה בעלת השלכה מרחיקת לכת. זאת נוכח דיני ההתיישנות החלים באזור בכל הנוגע למקרקעין. סעיף 20 לחוק הקרקעות העותומני המתייחס למקרקעי מירי רשומים, קובע תקופת התיישנות דיונית בת 10 שנים לטובת מחזיק בקרקע כבעלים, באופן המנוגד לזכות הבעלים הרשום. מרוץ ההתיישנות נפסק רק עם הגשת תביעה לבית משפט מוסמך. הימנעות מנקיטת הליך משפטי עלול להביא לרכישת בעלות בקרקע, על ידי הפולש.

בנוסף, סעיף 78 לחוק הקרקעות העותומני קובע כי מי שמחזיק מקרקעי מירי או הקדש משך 10 שנים ללא ערעור עשוי לרכוש זכות בעלות.

הנה כי כן, הימנעות מפניה לבית משפט עלולה להיות בעלת השלכות הרות גורל על זכות הבעלות בקרקע.

הגנה מכוח הדין הפלילי

כפי שהצגתי בפרק אכיפת החוק, לא ניתנת הגנה של ממש על הקניין הפרטי מכוח הדין הפלילי. יש לדבר סיבות רבות, חלקן נעוץ במורכבות הדין המקומי, בצורך לקבל חוות דעת מיחידת הפיקוח של המינהל האזרחי, בקושי להשיג ראיות במיוחד לגבי המחזיק בקרקע ואחרות. וכן – מתברר כי הפלסטינים אינם מרבים להתלונן במשטרה, קרוב לוודאי שמאותן סיבות שציינתי בקשר להימנעות מפנייה לבתי משפט ישראלים. תוצאת כל אלה היא מיעוט הליכים פלילים ביחס לפלישה שלא כדין לקרקעות פרטיות של פלסטינים.

ניתן לסכם ולומר כי האכיפה הפלילית בשטחים אינה נותנת הגנה אפקטיבית לזכות הבעלות והחזקה במקרקעין של פלסטינים.

הגנה מכוח המשפט המינהלי

הגנה אפשרית במקרה כאמור לעיל אמורה להינתן מכוח הצו בדבר מקרקעין (סילוק פולשים) (1472).

צו זה קובע כלהלן:

2. הגנת החזקה

- (א) בעל מקרקעין ומי שזכאי להחזיק בהם כדין זכאי לדרוש מטירת המקרקעין ממי שמחזיק בהם שלא כדין.
- (ב) המחזיק במקרקעין כדין זכאי לדרוש מכל מי שאין לו זכות לכך שיימנע מכל מעשה שיש בו משום הפרעה לשימוש במקרקעין ושיסלק כל דבר שיש בו משום הפרעה כזאת.

3. סילוק פלישה

תפס אדם מקרקעין שלא כדין, רשאי המחזיק בהם כדין, להוציאו מן המקרקעין ולסלק כל דבר שיש בו משום הפרעה לשימוש בהם, חוץ שלושים ימים מיום התפיסה. לשם כך יהיה רשאי להשתמש בכוח במידה סבירה"

צו זה אמור ליחון הגנה למחזיק כדין במקרקעין מפני פולש. דא עקא שהקושי להוכיח חזקה כדין, במיוחד על רקע העובדה ש – 70% מהקרקעות בשטחים לא עברו הסדר מקרקעין והן אינן רשומות, הופכת את אפשרות ההוכחה לבלתי ריאלית.

הצו קובע מנגנון עשית דין עצמי. אפשרות זו תקפה למשך 30 יום בלבד מיום הפלישה שלא כדין למקרקעין; עשיית הדין העצמי מותנית באישור המשטרה וצה"ל (לפי סעיף 4 לצו).

למעשה הגנות אלה נותרות כאות מתה בתחיקת הביטחון. לא ניתנת מכותן הגנה למקרקעי הפלסטינים מפני פלישות של מתנחלים, וזאת מכמה טעמים.

ראשית – תרופת עשיית דין עצמי לפי סעיף 3 לצו, מותנית בפעולה להוצאת התופס שלא כדין תוך 30 יום מיום הפלישה.

אך לעתים קרובות המחזיק כלל אינו יודע שנעשתה פלישה לקרקעותיו. גם אם נודע לו על הפלישה, הוא יתקשה להוכיח את יום הפלישה כדי להוכיח שהוא עומד במסכת 30 הימים שקוצב הסעיף. מעבר לכל זאת, יש להספיק ולהגיש תלונה למשטרה בתוך פרק הזמן הקצוב כאמור. מתברר כי הפלסטינים אינם מזדרזים להתלונן, וזה בלשון המעטה. ואף אם חפץ פלוני להתלונן, אזי מחמת קשיי התנועה לא תמיד יוכל להגיע מבעוד מועד.

מעבר לכל אלה, מוטלת עליו חובה להצטייד באישור משטרת ישראל לפינוי ובאישור המפקד הצבאי. דרישות אלה אינן ניתנות למימוש מעשי בדרך כלל.

התוצאה היא שלפלסטיני המחזיק כדין בקרקע וסובל מפלישה אליהן שלא כדין, הגנות משפטיות "על הגיר" בלבד, אך לא בפועל.

בית המשפט העליון נדרש לאחרונה לצו בדבר סילוק פולשים הקיים, וקבע לגביו שהוא איננו ישים, ואיננו נותן תשובה מספיקה נוכח תופעת המאחזים הבלתי מורשים וההשתלטות על הקרקעות בשטחים. עוד קבע בית המשפט העליון כי:

"...מתחייב איפוא הסדר חקיקתי ישיר וכללי אשר יסמך את המפקד הצבאי לפעול לצורך מניעת השתלטות בלתי מורשית על שטחי קרקע באזור" (בג"צ 548/04 אמנה נגד מפקד כוחות צה"ל באזור, כב' השופטת פרוקצ'ה, סעיף 3 לפסק הדין)

עולה מהמקובץ כי אין הגנה אפקטיבית לקרקעות פרטיות של פלסטינים מפני פלישה של ישראלים שלא כדין לקרקע, לא מכוח הדין האזרחי, ולא מכוח הדין הפלילי או המנהלי.

חובת מפקד האזור לדאוג לביטחון, לסדר, ולהגנת רכוש הפרט

החובה הראשונה של מפקד האזור היא לדאוג לסדר ולביטחון באזור.

פלישה לקרקעות הזולת שלא כדין נושאת בכנפיה הרס ו אלימות, בנוסף לעוול ולפגיעה בזכויות. השתלטות בכוח על קרקעות כבר הביאה לפרצי אלימות ושפיכות דמים. פוטנציאל הסכסוך עקב מעשים כאלה, אינו טמון אך ורק בעימות בין המחזיק לפולש. יש אפשרות ממשית לגלישה

לעימות אלים בין קבוצות ומגזרי אוכלוסיה שונים על רקע המאבק בין שני העמים על שליטה בקרקעות באיו"ש.

מכאן שחובת שמירת הסדר והביטחון מצמיחה גם חובה להגן על מקרקעי הפרט.

חובת מפקד האזור מתפרסת גם על הגנת זכויות היסוד האלמנטאריות של האוכלוסייה האזרחית באיו"ש. זכות הקניין היא זכות יסוד. בישראל עצמה היא זוכה להגנה כזכות חוקתית על חוקית.

הגנה על זכות הקניין של הפרט בשטחי איו"ש, רובצת על כתפי מפקד האזור גם מכוח המשפט הבינלאומי.

אם הכלים המשפטיים הנוכחיים אינם מקנים הגנה משפטית ראויה ומספקת לזכות הקניין של הפלסטינים בכל הנוגע לקרקעותיהם הפרטיות – והם אינם מקנים, אזי מחובתו של מפקד האזור ליצור את הכלים הנחוצים הללו, כפי שקבע בג"צ בפרשת אמנה הג"ל.